

SENAT DE BELGIQUE**SESSION DE 1993-1994**

23 JUIN 1994

**Projet de loi portant dissolution du
Fonds national de garantie pour la
réparation des dégâts houillers**

RAPPORT

**FAIT AU NOM
DE LA COMMISSION
DE L'ECONOMIE
PAR M. DIDDEN**

**I. EXPOSE INTRODUCTIF DU VICE-PREMIER
MINISTRE ET MINISTRE DE LA JUSTICE ET
DES AFFAIRES ECONOMIQUES**

**1. Historique du Fonds de garantie
pour la réparation des dégâts houillers**

Le Fonds national de garantie pour la réparation des dégâts houillers (= F.N.G.R.D.H.) est un établissement d'utilité publique institué par la loi du 12 juillet 1939 et régi, jusqu'en 1991, par les lois coordonnées par l'arrêté royal du 3 février 1961.

Ont participé aux travaux de la commission :

1. Membres effectifs : MM. Wintgens, président, Bartholomeeussen, Beerden, Capoen, Mmes Creyf, Dardenne, MM. De Boeck, De Grauwe, Deworme, Hatry, Hofman, Lenfant, Vancrombruggen, Mme Van der Wildt, MM. H. Van Rompaey, Verleyen, Weyts et Didden, rapporteur.

2. Membres suppléants : MM. Arts, Cannaerts, Cuyvers, Mme Maximus et M. Vanhaverbeke.

3. Autres sénateurs : MM. Bougard et Ulburghs.

R. A 16568*Voir :***Document du Sénat :**

1052-1 (1993-1994) : Projet de loi.

BELGISCHE SENAAAT**ZITTING 1993-1994**

23 JUNI 1994

**Ontwerp van wet houdende de ontbin-
ding van het Nationaal Waarborg-
fonds inzake kolenmijnschade**

VERSLAG

**NAMENS DE COMMISSIE VOOR
DE ECONOMISCHE AANGELEGENHEDEN
UITGEBRACHT
DOOR DE HEER DIDDEN**

**I. INLEIDENDE UITEENZETTING VAN DE
VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN
JUSTITIE EN ECONOMISCHE ZAKEN**

**1. Voorgeschiedenis van het Nationaal
WaarborgFonds inzake Kolenmijnschade**

Het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade is een instelling van openbaar nut die opgericht werd door de wet van 12 juli 1939 en tot in 1991 geregeld werd door de wetten die bij koninklijk besluit van 3 februari 1961 werden gecoördineerd.

Aan de werkzaamheden van de Commissie hebben deelgenomen :

1. Vaste leden : de heren Wintgens, voorzitter, Bartholomeeussen, Beerden, Capoen, de dames Creyf, Dardenne, de heren De Boeck, De Grauwe, Deworme, Hatry, Hofman, Lenfant, Vancrombruggen, mevr. Van der Wildt, de heren H. Van Rompaey, Verleyen, Weyts en Didden, rapporteur.

2. Plaatsvervangers : de heren Arts, Cannaerts, Cuyvers, mevrouw Maximus en de heer Vanhaverbeke.

3. Andere senatoren : de heren Bougard en Ulburghs.

R. A 16568*Zie :***Gedr. St. van de Senaat :**

1052-1 (1993-1994) : Ontwerp van wet.

Le législateur lui avait assigné la mission de pourvoir, en cas d'insolvabilité des concessionnaires de mines de houille, aux obligations qui leur incombent pour la réparation des dégâts, causés aux propriétés de la surface, par les travaux miniers.

Son fonctionnement reposait sur l'existence de deux fonds, dénommés Fonds A et Fonds B, alimentés l'un et l'autre par une contribution à la tonne de charbon extraite.

Alors que le Fonds A se compose de comptes « individualisés » au nom de chaque concessionnaire, le Fonds B est conçu comme une sorte de « Fonds de solidarité », qui n'intervient, pour l'indemnisation de dégâts miniers, que lorsque le concessionnaire responsable a épuisé son avoir au Fonds A.

Deux facteurs ont contribué à l'épuisement rapide du Fonds B: l'entrée en vigueur tardive de la loi (en 1952) et l'arrêt en chaîne des exploitations charbonnières.

Pour pallier cet épuisement du Fonds B, l'Etat a contribué à son alimentation par un subside direct et indirect. Cette subsidiation s'est poursuivie jusqu'en 1990.

La loi du 25 avril 1991 « modifiant les lois relatives au Fonds national de garantie pour la réparation des dégâts houillers coordonnées le 3 février 1961 », a prévu d'alimenter le Fonds B par un prélèvement annuel sur les intérêts générés par le Fonds A; cette loi portait en même temps à 15 ans le délai, prenant cours à l'arrêt de l'exploitation, au terme duquel chaque concessionnaire pouvait demander la restitution de son avoir au Fonds A.

2. Problèmes rencontrés par le Fonds national de garantie pour la réparation des dégâts houillers

Au fil du temps, le nombre de dossiers de demandes d'indemnisations pour dégâts miniers s'est amenuisé et il ira encore en décroissant à l'avenir.

Par ailleurs, et malgré des efforts de rationalisation, les frais de fonctionnement de l'organisme restent élevés et dépassent les sommes remboursées aux propriétaires.

En 1993, par exemple, le Fonds de garantie a remboursé 4 154 426 francs de dégâts miniers alors que les frais de fonctionnement de l'organisme, qui compte neuf personnes, s'élèvent à 14 307 000 francs.

De plus, la loi d'avril 1991 n'a résolu que pour un temps le problème de l'alimentation du Fonds B: en

De wetgever had aan het Waarborgfonds de taak toegekend om, in geval van insolventie van de concessiehouders van kolenmijnen, te voorzien in de uitvoering van de verplichtingen die hen zijn opgelegd voor de herstelling van de schade veroorzaakt door de mijnwerkzaamheden aan de eigendommen van de bovengrond.

De werking van het fonds berustte op het bestaan van twee fondsen, Fonds A en Fonds B genoemd, allebei gestijfd door middel van een bijdrage per gewonnen ton kolen.

Terwijl het Fonds A is samengesteld uit « geïndividualiseerde » rekeningen op naam van elke concessiehouder, wordt het Fonds B beschouwd als een soort « solidariteitsfonds » dat voor de schade-loosstelling van mijnschade slechts tussenkomt, wanneer de verantwoordelijke concessiehouder zijn activa in het Fonds A heeft uitgeput.

Twee factoren hebben bijgedragen tot de snelle uitputting van het Fonds B: de laattijdige inwerking-treding van de wet (in 1952) en de hele reeks stopzet-tingen van de mijnontginningen.

Om de uitputting van het Fonds B op te lossen, heeft de Staat tot de spijzing ervan bijgedragen door het toekennen van een rechtstreekse en een onrecht-streekse subsidie. Deze subsidiëring werd voortgezet tot in 1990.

De wet van 25 april 1991 « tot wijziging van de wetten betreffende het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade, gecoördineerd op 3 februari 1961 » voorzag erin het Fonds B te spijzen door een jaarlijkse inhouding op de interesten voort-gebracht door het Fonds A. Deze wet bracht de termijn, die begon bij het stopzetten van de ontgin-ning en na afloop waarvan elke concessiehouder de teruggave kon vragen van zijn activa in het Fonds A, terzelfdertijd op 15 jaar.

2. Problemen bij het Nationaal Waarborgfonds inzake kolenmijnschade

In de loop der jaren was er een kleiner aantal dossiers tot het aanvragen van schadeloosstelling voor kolenmijnschade en dit aantal zal in de toekomst nog verder verminderen.

Ondanks de rationaliseringsinspanningen blijven de werkingskosten van de instelling hoog en overschrijden zij de bedragen die terugbetaald worden aan de eigenaars.

In 1993 bijvoorbeeld, heeft het Waarborgfonds inzake kolenmijnschade 4 154 426 frank aan mijn-schade terugbetaald, terwijl de werkingskosten van de instelling, die negen personen telt, 14 307 000 frank bedragen.

Bovendien heeft de wet van april 1991 het probleem van de spijzing van het fonds B slechts voor een

effet, les demandes de remboursement introduites par les concessionnaires devaient rapidement conduire à une diminution du Fonds A.

Il s'en suit que, de plus en plus, les charges seront supportées par les derniers concessionnaires.

3. Contenu du projet de loi

C'est pour mettre un terme à cette situation paradoxale que le ministre des Affaires économiques soumet au vote de votre assemblée le projet de loi portant dissolution du Fonds national de garantie pour la réparation des dégâts houillers.

Celui-ci prévoit la dissolution du fonds en date du 31 décembre 1997.

Cette dissolution ne peut évidemment se faire au détriment des propriétaires de la surface: ceux-ci se voient accorder une période transitoire par le biais d'une date limite (le 1er janvier 1996) pour introduire, auprès du fonds, leur dossier de demande d'indemnisation.

Si l'on se rappelle que le dernier charbonnage pour lequel intervient le F.N.G.R.D.H. a arrêté son exploitation en 1974, cela conduit à un délai de 22 ans et plus après la fin de l'exploitation charbonnière: on peut raisonnablement considérer ce délai comme juste et suffisant.

Le transfert des sommes restant au Fonds A est réglé par l'article 4. Aux termes de cet article, elles sont versées à la Caisse des dépôts et consignations.

A l'expiration du délai de 15 ans déjà mentionné, le concessionnaire peut se voir rembourser la somme excédant une provision destinée à couvrir l'indemnisation des dégâts miniers.

Quand cette obligation n'existe plus, le concessionnaire peut récupérer l'entièreté de son avoir au Fonds A.

Enfin, le projet de loi prévoit le règlement par arrêté royal du transfert des 9 membres du personnel qui bénéficient d'un statut particulier empêchant tout licenciement.

II. DISCUSSION GENERALE

1. Situation du Fonds national de garantie pour la réparation des dégâts houillers

Un membre fait remarquer que l'efficacité d'une administration ne se mesure pas toujours en faisant une comparaison entre les frais de fonctionnement et

bepaalde tijd opgelost: de aanvragen tot terugbetaling, ingediend door de concessiehouders, zouden immers vlug tot een vermindering van het fonds A leiden.

Hieruit vloeit voort dat de lasten meer en meer door de laatste concessiehouders worden gedragen.

3. Inhoud van het wetsontwerp

Het is om een einde te maken aan deze paradoxale toestand, dat de minister van Economische Zaken het ontwerp van wet houdende de ontbinding van het Nationaal Waarborgfonds inzake kolenmijnschade ter stemming aan uw vergadering voorlegt.

Dit wetsontwerp voorziet in de ontbinding van het fonds op 31 december 1997.

Deze ontbinding mag uiteraard niet gebeuren ten nadele van de eigenaars van de bovengrond: aan deze laatsten werd een overgangperiode toegekend door de vaststelling van een einddatum (1 januari 1996) om hun dossier tot het aanvragen van schadeloosstelling bij het fonds in te dienen.

Indien men eraan herinnert dat de laatste kolenmijn waarvoor het Waarborgfonds tussenbeide gekomen is, zijn ontginning heeft stopgezet in 1974, leidt dit tot een termijn van 22 jaar en meer na de stopzetting van de mijnontginning: deze termijn kan dus redelijkerwijze als rechtvaardig en toereikend beschouwd worden.

De overdracht van de overige bedragen in het fonds A wordt geregeld door artikel 4. Krachtens dat artikel worden deze bedragen gestort bij de Deposito- en Consignatiekas.

Bij het verstrijken van bovengenoemde termijn van 15 jaar, kan de concessiehouder de terugbetaling verkrijgen van het bedrag dat de provisie zou overschrijden die nodig zou zijn voor de vergoeding van alle mijnschade.

Wanneer deze verplichting niet meer bestaat, kan de concessiehouder zijn gehele vermogen in het fonds A terugkrijgen.

Tenslotte voorziet het ontwerp van wet in de regeling bij koninklijk besluit van de overdracht van 9 personeelsleden die een bijzonder statuut genieten dat elke afdanking belet.

II. ALGEMENE BESPREKING

1. Toestand van het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade

Een lid merkt op dat men de efficiëntie van een administratie niet altijd kan meten door de werkingskosten te vergelijken met het «kleine»

le « faible » montant des remboursements dont elle s'occupe. A cet égard, il voudrait savoir quel est le nombre de dossiers introduits au F.N.G.R.D.H., le nombre de dossiers traités et le nombre de dossiers acceptés.

Un fonctionnaire qui examine les dossiers consciencieusement refusera, avec de bonnes raisons, un certain nombre de demandes. Il ne faut donc pas inverser l'argument en nuisant à l'image de marque qu'il donne, en lui reprochant qu'il rembourse trop peu.

Il est d'avis qu'il faut trouver une solution acceptable pour les fonctionnaires qui seront reversés dans l'administration fédérale.

Le ministre assure qu'il transmettra les données demandées à la commission (voir l'annexe 1).

Ces chiffres donneront une meilleure idée du travail réalisé par les fonctionnaires du fonds.

2. Délai de prescription

Le même membre comprend que l'on veut mettre une fin raisonnable aux demandes pour obtenir réparation des dégâts houillers, mais il demande qu'on y donne assez de publicité. Comment les personnes âgées, par exemple, sauront-elles qu'après 1995 on ne pourra plus introduire de dossiers ?

Le ministre assure qu'une certaine publicité sera donnée au fait que la fin de 1995 est la date limite pour introduire des dossiers de réparation.

Un autre membre demande que les chiffres demandés par le préopinant soient scindés par région. Cette matière est devenue une compétence régionale, du moins en ce qui concerne l'exploitation.

Tout d'abord, l'intervenant constate qu'il y a une différence entre le délai qui commence après la cessation de l'exploitation et le délai relatif à la prescription éventuelle des dossiers. Pour cette prescription, la loi part du principe qu'elle commence à courir à partir du moment où tous les dégâts se sont produits.

D'autre part, il y a la prescription trentenaire de droit commun.

La différence existant entre ces délais est un problème que le projet à l'examen ne résout pas.

En second lieu, l'intervenant renvoie à l'avis du Conseil d'Etat concernant ce délai de prescription: « En tant que telle, la fixation d'un délai de prescription consiste à moduler un aspect de la dette, qui intervient dans la détermination de la responsabilité de l'exploitant. Par conséquent, il appartient unique-

bedrag van de vergoedingen die er behandeld worden. In dat verband vraagt hij hoeveel dossiers ingediend werden bij het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijschade, hoeveel dossiers werden behandeld en hoeveel dossiers zijn aanvaard.

Een ambtenaar die de dossiers nauwgezet onderzoekt, zal goede redenen hebben om een aantal aanvragen te weigeren. Men mag dus het argument niet omdraaien en hem verwijten dat hij te weinig vergoedingen toekent.

Hij is van mening dat er een aanvaardbare oplossing moet worden gevonden voor de ambtenaren die naar de federale diensten overgeheveld worden.

De minister verzekert dat hij de Commissie de gevraagde gegevens zal bezorgen (zie bijlage 1).

Deze cijfers zullen een beter idee geven van het werk dat door de ambtenaren van het Fonds verzet wordt.

2. Verjaringstermijn

Hetzelfde lid begrijpt dat men redelijkerwijze een einde wil maken aan de aanvragen tot schadeloosstelling van kolenmijschade, maar hij vraagt dat er voldoende publiciteit aan wordt gegeven. Hoe zullen oude mensen bijvoorbeeld weten dat na 1995 geen dossiers meer kunnen worden ingediend ?

De minister verzekert dat er op een of andere wijze publiciteit zal worden gegeven aan het feit dat einde 1995 de uiterste datum is om vergoedingsdossiers in te dienen.

Een ander lid vraagt dat de cijfers die door de vorige spreker werden gevraagd per gewest zouden worden opgesplitst. Deze materie is — tenminste wat de exploitatie betreft — een gewestelijke bevoegdheid geworden.

In de eerste plaats stelt het lid vast dat er een verschil is tussen de termijn na het stopzetten van de exploitatie en de termijn met betrekking tot de eventuele verjaring van de dossiers. Voor deze verjaring gaat men er in de wet van uit dat zij begint te lopen vanaf het moment dat alle schade zich heeft voorgedaan.

Daarnaast bestaat ook de gemeenrechtelijke verjaring van 30 jaar.

Het verschil tussen deze termijnen is een probleem dat in het voorliggend ontwerp niet wordt opgelost.

In de tweede plaats verwijst het lid naar het advies van de Raad van State met betrekking tot deze verjaringstermijn: « Als zodanig komt het vaststellen van een verjaringstermijn neer op het moduleren van een aspect van de schuld, dat mede determinerend is voor de aansprakelijkheid van de exploitant. Bijgevolg

ment aux régions de fixer la durée du délai de prescription de l'action en réparation de dégâts miniers. » (Doc. Sénat n° 1052-1, 1993-1994, p. 14).

L'intervenant estime, dès lors, qu'une concertation avec les régions s'impose.

Quant aux délais, un membre demande d'indiquer, s'il est possible, pour les derniers dossiers, quand l'exploitation s'est terminée effectivement. Cela permettra de mieux comprendre pourquoi l'on a opté pour 15 ans au lieu des 30 ans prévus par le droit commun. C'est parfois très longtemps après la cessation des activités qu'on voit apparaître des dégâts.

Le ministre rappelle que dans l'avant-projet, le Gouvernement avait l'intention de faire correspondre les deux délais. Il se fait que le Conseil d'Etat a estimé que le délai de prescription est une matière qui ressort maintenant du domaine des régions et que c'était à elles à définir ce délai.

Pour tenir compte de l'avis du Conseil d'Etat, le texte du projet de loi prévoit que les sommes versées par les concessionnaires peuvent être restituées 15 ans après la cessation de l'exploitation ou plus tôt si le délai de prescription qui doit être fixé par l'autorité régionale est raccourci.

Vu le dépassement de compétences contenu dans le projet de loi initial, le Gouvernement a consulté le Comité de concertation Etat-Régions, qui a donné un avis motivé unanime sur le projet soumis aux Chambres.

Un membre voudrait connaître la date de cessation définitive de l'exploitation pour les derniers dossiers.

Le ministre mettra toutes les données demandées à la disposition des membres (annexe 1).

La cessation d'exploitation la plus récente, pour laquelle intervient le Fonds national de garantie pour la réparation des dégâts houillers, date de 1974.

Un membre demande si le délai de 15 ans repose sur une base objective. Ce délai est-il normal, si on le mesure au temps qu'il faut pour que les dégâts apparaissent ?

Le ministre répond que l'expérience belge et internationale a montré que les dégâts apparaissent immédiatement après l'exploitation; cinq ans est un délai raisonnable. Sachant cela, un délai de 15 ans est donc largement suffisant.

3. Affectation des réserves financières constituées au sein du Fonds national de garantie

En troisième lieu, le même intervenant aimerait en savoir plus sur l'avenir des réserves détenues par le

staat het uitsluitend aan de gewesten om de duur van de verjaringstermijn van de vordering tot vergoeding van mijnschade vast te stellen. » (Gedr. St. Senaat nr. 1052-1, 1993-1994, blz. 14).

Het lid meent dat derhalve overleg met de gewesten noodzakelijk is.

Wat de termijnen betreft, vraagt een lid of men voor de laatste dossiers kan vermelden wanneer de exploitatie daadwerkelijk beëindigd is. Zo kan men beter begrijpen waarom gekozen is voor 15 jaar in plaats van de gemeenrechtelijke termijn van 30 jaar. Men ziet dat de schade vaak zeer lang na de stopzetting van de activiteiten verschijnt.

De minister wijst erop dat de Regering in het voorontwerp de bedoeling had de twee termijnen met elkaar in overeenstemming te brengen, maar de Raad van State was van oordeel dat de verjaringstermijn een materie is die nu ressorteert onder de Gewesten en dat zij bevoegd zijn om deze termijn te bepalen.

Rekening houdend met het advies van de Raad van State bepaalt de tekst van het wetsontwerp dat de door de concessiehouder gestorte bedragen ten vroegste 15 jaar na de stopzetting van de exploitatie kunnen worden terugbetaald ingeval de verjaringstermijn die door de gewestelijke overheid vastgesteld moet worden, ingekort wordt.

Omdat het oorspronkelijke wetsontwerp een bevoegdheidsoverschrijding inhield, heeft de Regering zich gewend tot het Overlegcomité Staat-Gewesten, dat met eenparigheid een gemotiveerd advies heeft uitgebracht over het ontwerp dat aan de Kamers wordt voorgelegd.

Een lid vernam graag de datum van de definitieve stopzetting van de exploitatie voor de laatste dossiers.

De minister zal de leden alle gevraagde gegevens ter beschikking stellen (bijlage 1).

De meest recente stopzetting van exploitatie, waarvoor het Nationaal Waarborgfonds inzake kolnmijnschade tegemoetkomingen verleent, dateert van 1974.

Een lid vraagt of de termijn van 15 jaar objectief gefundeerd is. Is deze termijn normaal, gelet op het zich voordoen van de schade ?

De minister antwoordt dat zowel Belgische als internationale ervaring heeft aangetoond dat de schade onmiddellijk na de exploitatie opduikt — vijf jaar is een redelijke termijn. Gelet op deze kennis is een termijn van 15 jaar dus ruim voldoende.

3. Bestemming van de financiële reserves aangelegd bij het Nationaal Waarborgfonds

In de derde plaats wenst dezelfde spreker meer te vernemen over de toekomst van de in het Nationaal

Fonds national de garantie. Les mines wallonnes ont toutes été fermées et la période de 15 ans prévue dans la loi touche à sa fin.

Il n'en va pas de même de la N.V. Mijnen, dont l'exploitation n'a cessé que l'an dernier, si bien que la période de 15 ans vient juste de prendre cours.

Cette situation a pour conséquence fâcheuse que les charbonnages wallons peuvent déjà récupérer leurs ressources à charge du Fonds A, ce qui n'est pas le cas en ce qui concerne la N.V. Mijnen.

En ce qui concerne la N.V. Mijnen, le ministre fait remarquer que le Fonds national n'a jamais dû intervenir financièrement pour les mines du Limbourg, étant donné qu'il ne couvre que les dégâts causés par des concessionnaires insolvable. Les mines du Limbourg ont donc toujours remboursé elles-mêmes leurs dégâts miniers. En Wallonie, le fonds n'intervient que pour une quinzaine de charbonnages sur 45.

Un membre souligne que l'article 4 du projet dispose que le concessionnaire peut demander la restitution de la somme inscrite à son nom au plus tôt quinze ans après la cessation de toute exploitation ou au moment où il peut se prévaloir de la prescription pour chaque obligation qui lui serait imposée par la législation. On notera, en passant, qu'à la suite de la réforme de l'Etat, ce sont désormais les régions qui sont compétentes en la matière et que, le 7 juillet 1988, le Conseil de la Région wallonne a adopté un décret à cet égard.

Le même article prévoit également que, lorsque quinze ans se sont écoulés depuis la cessation de toute exploitation dans la concession, le concessionnaire peut obtenir la restitution du montant déposé auprès de la Caisse des dépôts et consignations.

Pourquoi avoir choisi la Caisse des dépôts et consignations ?

Le ministre répond que la Caisse des dépôts et consignations est l'organisme habituel de l'Etat où est déposé l'argent bloqué en faveur de tiers.

Un membre demande si, à terme, la différence de régime entre les régions ne sera pas une source de conflits.

Il aimerait également savoir quelles sont les critères qu'utiliseront le ministre des Affaires économiques et le ministre des Finances, en vue du remboursement de l'argent qui est toujours bloqué dans le Fonds A.

Le ministre répond que les critères de remboursement seront essentiellement liés à une estimation au cas par cas. Le Comité permanent des dégâts miniers est l'organe technique qui examine la situation de chaque charbonnage et qui fait des propositions, en fonction de ces conclusions au Conseil d'administration du Fonds national, lequel statue sur les montants qui peuvent être remboursés.

Waarborgfonds aangehouden reserves. De Waalse mijnen zijn allemaal gesloten en de periode van 15 jaar, bepaald in de wet, loopt ten einde.

Dat geldt niet voor de N.V. Mijnen waarvan de exploitatie pas vorig jaar is geëindigd zodat de periode van 15 jaar nu pas is ingetreden.

Het vervelend gevolg daarvan is dat de Waalse steenkoolmijnen al hun middelen uit het fonds A kunnen recupereren, terwijl dat nog niet het geval is voor de N.V. Mijnen.

Wat de N.V. Mijnen betreft, merkt de minister op dat het Nationaal Waarborgfonds nooit financieel is moeten tussenkomen voor de mijnen in Limburg aangezien het Fonds alleen de schade dekt veroorzaakt door insolvente concessiehouders. De Limburgse mijnen hebben dus steeds zelf hun mijnschade vergoed. In Wallonië draagt het Fonds maar bij voor 15 mijnen op 45.

Een lid wijst erop dat artikel 4 van het ontwerp bepaalt dat de concessiehouder de terugbetaling kan vragen van het op zijn naam ingeschreven bedrag, ten vroegste vijftien jaar na stopzetting van alle exploitatie of op het ogenblik dat hij zich kan beroepen op de verjaring voor iedere verplichting die hem wordt opgelegd door de wetgeving. Terloops zij opgemerkt dat ingevolge de Staatshervorming voortaan de gewesten voor deze materie bevoegd zijn en dat de Waalse Gewestraad op 7 juli 1988 ter zake een decreet heeft aangenomen.

In hetzelfde artikel wordt vermeld dat indien er vijftien jaar verlopen zijn sinds het stopzetten van alle ontginningen in concessie, de concessiehouder de terugbetaling kan verkrijgen van het bij de Deposito- en Consignatiekas ingeschreven bedrag.

Waarom kiest men voor de Deposito- en Consignatiekas ?

De minister antwoordt dat de Deposito- en Consignatiekas de rijksinstelling is waar traditioneel het geblokkeerde geld voor derden wordt gedeponneerd.

Een lid vraagt of de verschillende regeling in de gewesten op termijn niet tot conflicten moet leiden.

Het lid vraagt ook welke criteria zullen worden gebruikt door zowel de minister van Economische Zaken als die van Financiën voor de terugbetaling van de gelden die nog in Fonds A zitten.

De minister antwoordt dat de terugbetalingscriteria hoofdzakelijk per geval zullen worden vastgesteld. Het Vast Mijnschadecomité is het technisch orgaan dat de toestand van iedere mijn onderzoekt en voorstellen doet aan de raad van bestuur van het Nationaal Fonds, dat uitspraak doet over de bedragen die kunnen worden terugbetaald.

Plusieurs membres demandent si l'on est en mesure d'évaluer le nombre des demandes de réparation qui seront encore introduites à l'avenir.

Un membre constate également que le projet ne prévoit aucune mesure visant à combattre les abus auxquels donnent lieu certains dossiers de réparation.

Il est de notoriété publique que, dans les anciennes régions minières, certaines personnes et sociétés font presque un commerce des demandes de réparation. Ne serait-il pas préférable que le Fonds national de garantie poursuive ses activités avec des effectifs réduits?

Un autre membre fait remarquer qu'au cours du débat sur la loi du 25 avril 1991, l'on a constaté que le notariat utilisait une pratique qui consistait à réintroduire un nouveau dossier de réparation de dégâts miniers lors de chaque transaction portant sur un bien passant d'un propriétaire à un autre, pour en faire bénéficier le nouveau propriétaire. C'est pourquoi il y a encore des dossiers en suspens concernant des charbonnages fermés depuis bien plus que les trente ans limites.

Est-ce que cette pratique existe encore?

Dans ce domaine, l'on risque d'avoir des indemnités successives sans fin, chaque fois qu'un bien est vendu.

Le ministre rappelle qu'en cas d'achat d'une propriété située au-dessus d'une exploitation minière, le notaire a l'obligation d'informer l'acheteur de la possibilité d'introduire un dossier en réparation de dégâts houillers.

Comme beaucoup de personnes introduisent un dossier, il doit bien constater, dès lors, que cette pratique existe encore.

La discussion concernant l'affectation des réserves financières constituées auprès du Fonds national de garantie sera poursuivie au chapitre III, p. 10 et suivantes.

4. Moyens du Fonds national de garantie

L'intervenant aimerait savoir s'il existe déjà un rapport annuel pour l'année 1993, dont la commission pourrait disposer.

Le ministre répond que le rapport annuel n'est pas encore disponible.

En ce qui concerne la composition des moyens, l'intervenant remarque que les chiffres de l'année 1992 donnent un solde final de 14,8 millions de francs pour le Fonds B. Ce solde est le produit:

- du solde final de 1991: 22,5 millions;
- des retenues des intérêts du Fonds A: 9 millions;

Verschillende leden vragen of een schatting kan worden gemaakt van alle schadevorderingen die in de toekomst nog ingediend zullen worden.

Een lid stelt ook vast dat het ontwerp in geen enkele maatregel voorziet om de bestaande misbruiken met betrekking tot de schadedossiers te bestrijden.

Het is bekend dat in oude mijngebieden personen of vennootschappen bijna een handel opzetten in schadedossiers. Is het niet meer aangewezen om met een bescheidener personeelsbezetting de activiteiten van het Nationaal Waarborgfonds voort te zetten?

Een ander lid merkt op dat bij het debat over de wet van 25 april 1991 een praktijk van het notariaat aan de orde is gekomen, die erin bestond dat bij elke transactie in verband met een goed dat van de ene eigenaar overging naar een andere, een nieuw dossier voor vergoeding van kolenmijnschade werd ingediend zodat de nieuwe eigenaar daar profijt kon van trekken. Dat is de reden waarom er thans nog hangende dossiers zijn die betrekking hebben op steenkoolmijnen die reeds langer gesloten zijn dan de limiettermijn van 30 jaar.

Doet deze praktijk zich ook thans nog voor?

Op dat terrein dreigt een eindeloze reeks schadevergoedingen telkens wanneer een goed wordt verkocht.

De minister herinnert eraan dat bij aankoop van een eigendom die boven een mijnexploitatie gelegen is, de notaris de verplichting heeft de koper te wijzen op de mogelijkheid om een dossier voor de vergoeding van kolenmijnschade in te dienen.

In werkelijkheid dienen vele personen zo'n dossier in. Hij kan dus alleen maar vaststellen dat deze praktijk ook vandaag nog bestaat.

Voor de verdere bespreking van de bestemming van de financiële reserves aangelegd bij het Nationaal Waarborgfonds wordt verwezen naar hoofdstuk III, blz. 10 e.v.

4. Middelen van het Nationaal Waarborgfonds

Het lid vraagt of er reeds een jaarverslag bestaat over het jaar 1993 waarover de Commissie kan beschikken.

De minister antwoordt dat het jaarverslag op dit ogenblik nog niet beschikbaar is.

Het lid merkt op dat de cijfers voor het jaar 1992 geven voor de samenstelling van de middelen, een eindsaldo voor het Fonds B van 14,8 miljoen. Dit saldo is het resultaat van:

- het eindsaldo van 1991: 22,5 miljoen;
- de inhoudingen van de interesten van het Fonds A: 9 miljoen;

- des revenus de placements: chiffre inconnu;
- des versements de 1992: -6,5 millions;
- des frais de fonctionnement: -15,7 millions.

Selon l'intervenant, cela donne un solde final de 26 millions.

Il y a donc une différence de 11,2 millions par rapport au solde final mentionné dans le rapport annuel de 1992. A quoi est due cette différence?

Enfin, l'intervenant aimerait savoir quel est le montant par concessionnaire que contient le Fonds A.

Un autre membre s'associe à cette dernière question. Il souligne, néanmoins, qu'il faut éviter tout conflit communautaire en la matière.

Il ajoute que le Fonds national de garantie est toujours intervenu pour indemniser les dommages causés par des concessionnaires insolvable. L'on peut, toutefois, se demander si ces derniers ont toujours correctement respecté leurs engagements.

De plus, nombreuses sont les anciennes exploitations minières insolvable qui ont été transformées en entreprises immobilières puissantes, et ce, alors que, dans le passé, l'Etat est systématiquement intervenu financièrement en leur faveur.

Le ministre fait remarquer qu'il n'y a aucune difficulté à transmettre les chiffres demandés. Ces chiffres permettront de suivre l'évolution des dossiers depuis 1991 (annexe 1).

Un commissaire croit avoir compris que les concessionnaires insolvable ne peuvent plus disposer de montants inscrits au Fonds A, parce que l'on fait d'abord appel à ce dernier avant de puiser dans le Fonds B.

Le ministre rappelle que, lorsqu'un concessionnaire est déclaré insolvable sur avis du Conseil d'Etat, les dégâts miniers sont payés par prélèvement sur les sommes inscrites au nom du concessionnaire sur le Fonds A.

En cas d'épuisement de ces sommes, les dégâts miniers sont payés par le Fonds B qui est alimenté par un prélèvement sur les intérêts générés par l'ensemble des montants disponibles au Fonds A.

Un autre membre demande si l'on a vérifié quels sont les propriétaires qui demandent une indemnisation. S'agit-il de particuliers, de sociétés, de sociétés immobilières ou de sociétés de construction de logements sociaux?

5. Dégâts autres que houillers

Plusieurs membres font remarquer que, dans certains endroits, les terrains se sont affaissés à la suite d'inondations — la cessation des activités est allée de

- de inkomsten uit beleggingen: onbekend;
- de uitkeringen voor 1992: -6,5 miljoen;
- de werkingskosten: -15,7 miljoen.

Dit geeft volgens hem een eindsaldo van: 26 miljoen.

Daar is een verschil van 11,2 miljoen in vergelijking met het eindsaldo vermeld in het jaarverslag van 1992. Waardoor wordt dit verschil veroorzaakt?

Tenslotte had het lid willen vernemen welk bedrag per concessiehouder aanwezig is in Fonds A.

Een ander lid sluit zich aan bij deze laatste vraag. Wel benadrukt hij dat een communautair conflict rond deze materie vermeden moet worden.

Daar voegt hij de bedenking aan toe dat het Nationaal Waarborgfonds steeds is tussengekomen om de schade te vergoeden veroorzaakt door insolvable concessiehouders. Hebben deze laatste echter steeds hun verbintenissen correct nageleefd?

Bovendien zijn vele van deze gewezen insolvable mijnuitbatingen inmiddels omgevormd tot machtige immobiliënondernemingen en dit terwijl de Staat in het verleden telkens financieel is tussengekomen voor hen.

De minister merkt op dat de gevraagde cijfergegevens probleemloos kunnen worden bezorgd. Die cijfers maken het mogelijk zicht te krijgen op de ontwikkeling van de dossiers sinds 1991 (bijlage 1).

Een lid meent begrepen te hebben dat de insolvable concessiehouders over geen bedragen meer kunnen beschikken die zijn ingeschreven in Fonds A omdat deze eerst worden aangesproken, alvorens uit Fonds B wordt geput.

De minister herinnert eraan dat wanneer een concessiehouder na advies van de Raad van State insolvent wordt verklaard, de mijnschade betaald wordt met bedragen die op naam van de concessiehouder in Fonds A zijn opgenomen.

Wanneer die middelen zijn opgebruikt, wordt voor de vergoeding van de mijnschade geput uit Fonds B, dat gestijfd wordt met interesten voortgebracht door alle in Fonds A beschikbare bedragen.

Een ander lid vraagt of er is nagegaan welke eigenaars schadevergoeding vorderen. Gaat het om particulieren, vennootschappen, immobiliënmaatschappijen of sociale woningbouwmaatschappijen.

5. Andere schade dan mijnschade

Verschillende leden merken op dat zich op bepaalde plaatsen grondverzakkingen hebben voorgedaan door overstromingen omdat de stopzetting

pair avec la cessation des pompages. Le démergement ne bénéficie d'aucune expérience pratique dans le chef des Régions.

C'est la cause de conflits entre habitants, sociétés minières et autorités locales. Qui doit payer quoi ?

L'intervenant voudrait savoir qui paiera ces dégâts quand le fonds aura été dissous.

Un autre membre fait remarquer que les effets peuvent se faire sentir plus tard aussi, étant donné que certaines activités minières ont été arrêtées récemment. L'on peut difficilement estimer les dégâts futurs. Il faut donc trouver une formule et conserver des sommes dans le Fonds A pour pouvoir réparer des dégâts éventuels.

Un sénateur signale que les dégâts causés par l'exploitation minière au Limbourg se chiffrent à plusieurs milliards. Des dizaines de familles sont confrontées à ces dégâts et les montants qui subsistent actuellement à titre de provision pour l'indemnisation de ces dégâts par la S.A. Mijnen ne suffisent absolument pas. Il demande que le Gouvernement fédéral et les Gouvernements régionaux libèrent les moyens nécessaires pour l'indemnisation des dégâts.

En ce qui concerne les problèmes dans les communes où se trouvent d'anciennes exploitations, le ministre admet qu'il y a d'autres dégâts, comme les dégâts résultant d'inondations; il souligne que le fonds n'a jamais servi à rembourser le coût des travaux de démergement, mais uniquement pour la réparation des dégâts miniers causés aux habitations. Le problème du démergement, qui ne doit pas être sous-estimé, est une compétence des régions.

Un commissaire fait observer que des dégâts peuvent encore bel et bien survenir après l'expiration du délai prévu par le projet. Avec la fin des activités minières, sa commune a également mis fin au pompage de l'eau, ce qui, combiné à des effondrements et des glissements souterrains, a entraîné régulièrement des inondations.

Le ministre signale une nouvelle fois que ce type de dégâts ne résulte pas directement des activités minières et qu'ils n'ont jamais fait l'objet d'indemnisations par le Fonds national de garantie.

Un membre ajoute que ces inondations surgissent d'ailleurs immédiatement après la cessation des activités minières, dès que les pompes arrêtent de fonctionner, et non pas subitement vingt ans plus tard.

A l'époque, l'on avait, d'ailleurs, calculé qu'il est moins coûteux d'ouvrir une nouvelle mine que de garder une mine ouverte pendant dix ans dans l'attente d'une augmentation des prix de la houille, précisément en raison des frais élevés qu'engendrent, entre autres, les travaux de pompage.

van de activiteiten gepaard ging met de stopzetting van het pompen. De Gewesten hebben geen enkele praktische ervaring met de ontwatering.

Dat is de oorzaak van conflicten tussen inwoners, mijnbouwmaatschappijen en plaatselijke instanties. Wie moet wat betalen ?

Spreker zou willen weten wie die schade zal betalen wanneer het fonds ontbonden zal zijn.

Een ander lid merkt op dat de gevolgen ook later nog merkbaar kunnen worden, aangezien de stopzetting van de mijnactiviteit vaak van zeer recente datum is. Men kan moeilijk de toekomstige schade ramen. Er moet dus een formule gevonden worden en er moeten bedragen in het Fonds A gehouden worden om eventuele schade te vergoeden.

Een senator wijst erop dat de schade veroorzaakt door de mijnontginning in Limburg in de miljarden loopt. Tientallen gezinnen worden geconfronteerd met deze schade en de bedragen die thans als provisie overblijven voor de vergoeding van deze schade door de N.V. Mijnen volstaan helemaal niet. Hij vraagt dat de federale regering en de Gewestregeringen de nodige middelen zouden vrijmaken voor het vergoeden van de schade.

In verband met de problemen in gemeenten waar vroeger mijnontginning was, geeft de minister toe dat er ook andere schade is, zoals die ten gevolge van overstromingen. Hij onderstreept dat het Fonds nooit vergoedingen heeft betaald voor ontwateringswerken doch enkel voor mijnschade aan woningen. Het probleem van de ontwatering, dat zeker niet mag worden onderschat, behoort tot de bevoegdheid van de gewesten.

Een lid merkt op dat er na het verstrijken van de in het ontwerp bepaalde termijn nog wel degelijk schade kan optreden. Met het stopzetten van de mijnactiviteit is in zijn gemeente ook een einde gekomen aan het wegpompen van het water. Ondergrondse instortingen en verschuivingen hebben in combinatie hiermee geleid tot regelmatige overstromingen.

De minister wijst er nogmaals op dat dit soort schade niet direct voortvloeit uit de mijnactiviteit en dat deze nooit is vergoed door het Nationaal Waarborgfonds.

Een lid voegt er aan toe dat deze overstromingen trouwens onmiddellijk na het stopzetten van de mijnactiviteit optreden, zodra de pompen stilvallen, en niet plots na twintig jaar opduiken.

Indertijd is trouwens berekend dat het goedkoper is om een nieuwe mijn te openen dan een mijn open te houden gedurende tien jaar in afwachting van hogere prijzen voor steenkool precies vanwege de hoge kosten die o.m. met het pompen gepaard gaan.

III. DISCUSSION DES ARTICLES

Article premier

Cet article est adopté par 11 voix et 3 abstentions.

Article 2

Cet article est adopté par 11 voix et 3 abstentions.

Article 3

Comme convenu lors de la discussion de l'article 4 (voir *infra*), M. Wintgens et consorts déposent un amendement libellé comme suit :

« Remplacer, au 4° proposé de cet article, les mots « l'article 58 des lois sur les mines, minières et carrières coordonnées le 15 septembre 1919 ou l'article 42 du décret des Mines du Conseil régional wallon du 7 juillet 1988 » par les mots « la législation en vigueur. »

Justification

Il convient d'éviter de se référer à une législation spécifique qui peut être modifiée à tout moment par les Conseils régionaux.

Cet amendement est adopté à l'unanimité des 14 membres présents.

L'article ainsi amendé est adopté par 11 voix et 3 abstentions.

Article 4

C'est la discussion de cet article essentiel qui a soulevé le plus de difficultés. Comme les points de vue des commissaires ont évolué au cours des réunions successives qui ont été consacrées à cet article, votre rapporteur a renoncé à l'optique thématique, qui a pourtant sa préférence, pour se plier davantage à l'ordre chronologique, ce qui permet plus de nuances.

La discussion s'est concentrée principalement sur les moyens considérables de la N.V. *Mijnen* qui seraient bloqués auprès de la Caisse de dépôts et consignations en application de l'article initialement proposé. Cette entreprise solvable ne peut jamais faire appel au Fonds national de garantie pour une intervention en ce qui concerne le dédommagement auquel elle est tenue, et, qui plus est, les intérêts générés par les moyens des entreprises solvables inscrits au Fonds A alimentent le Fonds B, qui sert à payer les dommages et intérêts des entreprises insolubles.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1

Dit artikel wordt aangenomen met 11 stemmen, bij 3 onthoudingen.

Artikel 2

Dit artikel wordt aangenomen met 11 stemmen, bij 3 onthoudingen.

Artikel 3

Zoals overeengekomen tijdens de bespreking van artikel 4 (*cf. infra*), wordt door senator Wintgens c.s. een amendement ingediend, luidende :

« In het voorgestelde 4° van dit artikel de woorden « artikel 58 van de wetten op de mijnen, graverijen en groeven gecoördineerd op 15 september 1919 of door het artikel 42 van het decreet op de mijnen van de Waalse Gewestraad van 7 juli 1988 » te vervangen door de woorden « de geldende wetgeving. »

Verantwoording

De verwijzing naar een specifieke wetgeving, die door de Gewestraden op elk ogenblik kan worden gewijzigd, dient te worden vermeden.

Dit amendement wordt eenparig aangenomen door de 14 aanwezige leden.

Het aldus geamendeerde artikel wordt aangenomen met 11 stemmen, bij 3 onthoudingen.

Artikel 4

De bespreking van dit essentiële artikel gaf aanleiding tot de meeste moeilijkheden. Aangezien de standpunten van de commissieleden evolueerden in de loop van de verschillende vergaderingen die aan dit artikel werden gewijd, wordt afgestapt van de thematische benadering waaraan uw rapporteur de voorkeur geeft en wordt een meer chronologische weergave gekozen omdat dit meer nuances toelaat.

De discussie spitste zich voornamelijk toe op de aanzienlijke middelen van de N.V. *Mijnen* die, volgens het oorspronkelijke artikel, bij de Deposito- en Consignatiekas zouden worden geblokkeerd. Niet alleen kan deze solvabele onderneming nooit een beroep doen op het Nationaal Waarborgfonds voor een interventie op het vlak van de schadevergoeding waartoe ze verplicht is maar bovendien wordt met de intresten op de middelen van de solvabele ondernemingen in fonds A, fonds B gevoed, dat dient voor de schade-uitkeringen van de insolvabele ondernemingen.

Plusieurs amendements ont été déposés en vue de résoudre ce problème. En fin de compte, une majorité des commissaires a pu se rallier à un amendement gouvernemental qui proposait une solution répondant ainsi aux préoccupations exprimées par plusieurs commissaires.

*
* *

Réunion de la commission du 26 avril 1994

Un membre demande si l'on sait suffisamment de choses au sujet de la réglementation que la Région flamande prévoira dans son décret. C'est important pour savoir ce qu'il adviendra des moyens de la N.V. *Mijnen*. De par l'application de l'article 4 tel qu'il est formulé actuellement, les moyens de l'ancienne N.V. *Kempense Steenkoolmijnen* resteront bloqués à la Caisse des dépôts et consignations, tandis que ceux des mines wallonnes seront récupérés.

L'intervenant cite l'exemple de sa commune, où, dans deux villages, l'installation de pompage de la mine doit fonctionner quotidiennement sans quoi, celle-ci serait inondée. C'est un problème qui est lié totalement à l'activité de la mine et qui doit être résolu dans le cadre de celle-ci. L'on devra, bien entendu, prévoir également, à l'avenir, les moyens nécessaires à la poursuite de ces travaux.

Le ministre déclare que, si les régions réduisent la période prévue à l'article 4, les moyens bloqués seront libérés plus rapidement. Le concessionnaire pourra, alors, en disposer. Toutefois, aussi longtemps que le Conseil flamand n'aura pris aucune décision à ce sujet, c'est le délai de 15 ans, prévu au point 1, qui s'appliquera.

Un membre a fait remarquer que même si l'on réduisait le délai, le remboursement ne pourrait se faire qu'avec l'accord du ministre des Finances et du ministre des Affaires économiques.

Le ministre confirme que c'est exact. L'on établira, par exemple, une estimation des créances en cours, de sorte que seul le solde restant sera libéré.

L'intervenant envisage de déposer un amendement qui donne à la Région flamande les mêmes possibilités qu'à la Région wallonne, à condition, bien sûr, qu'un décret soit adopté.

Le ministre déclare qu'en Région flamande, l'article 58 des lois coordonnées du 15 septembre 1919 est toujours en vigueur. Un projet ne peut pas faire référence à un décret qui n'existe pas encore. Bien entendu, le Conseil flamand peut voter, à tout moment, un décret qui règle le problème du délai.

Un autre membre propose de formuler le point 2 d'une manière plus générale pour éviter précisément

Verschillende amendementen werden ingediend om tot een oplossing te komen. Uiteindelijk heeft een meerderheid van de Commissie zich kunnen vinden in een regeringsamendement dat tegemoet komt aan de verzuchtingen van verschillende commissieleden.

*
* *

Commissievergadering van 26 april 1994

Een lid vraagt of er voldoende inzicht is in de regeling die het Vlaams Gewest in zijn decreet zal opnemen. Dit is van belang om te weten wat er met de middelen van de N.V. *Mijnen* gebeurt. Ingevolge artikel 4, zoals het thans geformuleerd is, zullen de middelen van de vroegere N.V. *Kempense Steenkoolmijnen* in de Deposito- en Consignatiekas geblokkeerd blijven terwijl die van de Waalse mijnen zullen gerecupereerd worden.

Het lid haalt het voorbeeld aan van zijn gemeente, waar in twee dorpen de pompinstallatie van de mijn dagelijks moet werken omdat deze anders onder water komen te staan. Dit is een probleem dat volledig gerelateerd is aan de mijnactiviteit en dat in dat kader moet worden opgelost. Uiteraard zullen ook in de toekomst de middelen moeten voorzien worden om deze werken verder te zetten.

De minister wijst erop dat als de periode, voorzien in artikel 4, door de Gewesten wordt ingekort, de geblokkeerde middelen sneller kunnen vrijkomen. De concessionaris kan dan over die middelen beschikken. Zolang de Vlaamse Raad ter zake echter geen beslissing heeft genomen geldt de sub 1 bepaalde termijn van 15 jaar.

Een lid wijst erop dat een eventuele vermindering van de termijn niet belet dat de terugbetaling enkel kan gebeuren als zowel de minister van Financiën als van Economische Zaken hun akkoord verlenen.

De minister bevestigt dit. Er zal bijvoorbeeld een schatting gemaakt worden van de hangende schuldvorderingen zodat enkel het resterend saldo wordt vrijgegeven.

Het lid overweegt een amendement in te dienen dat het Vlaamse Gewest dezelfde mogelijkheden geeft als het Waalse, mits het natuurlijk een decreet stemt.

De minister wijst erop dat in het Vlaamse Gewest artikel 58 van de wetten gecoördineerd op 15 september 1919 nog steeds van kracht is. In een ontwerp kan men niet verwijzen naar een nog niet bestaand decreet. Uiteraard kan de Vlaamse Raad op om het even welk ogenblik een decreet stemmen dat het probleem van de termijn regelt.

Een ander lid stelt, precies om te vermijden dat in de wet naar een artikel wordt verwezen dat op elk

que la loi ne fasse référence à un article qui peut être modifié à tout moment. Légistiquement, il n'est pas normal que l'on fasse référence à un article susceptible d'être modifié par le pouvoir décretaal régional. C'est pourquoi il propose que l'on écrive « ou par les dispositions des autorités législatives régionales visant le même effet ».

Le ministre accepte cette suggestion et propose que l'on écrive: « ... par la législation en vigueur sur les mines, minières et carrières. »

Un autre membre propose d'insérer le mot « ou » après le mot « exploitation », pour bien indiquer que les points 1 et 2 constituent une alternative et ne doivent pas être cumulés.

La commission se rallie à cette proposition, mais constate qu'il faut apporter les mêmes modifications au quatrième alinéa de cet article et à l'article 3 (voir *supra*).

Sur la base du consensus réalisé au sein de la commission, le sénateur Wintgens et consorts déposent un amendement rédigé comme suit:

« A) Remplacer le deuxième alinéa de cet article par ce qui suit:

« Le concessionnaire peut demander la restitution de la somme restant inscrite à son nom:

— au plus tôt quinze ans après la cessation de toute exploitation,

ou

— au moment où il peut se prévaloir de la prescription pour chaque obligation qui lui serait imposée par la législation en vigueur. »

B) Remplacer au 2° du quatrième alinéa de cet article les mots « l'article 58 des lois sur les mines, minières et carrières coordonnées le 15 septembre 1919 ou l'article 42 du décret des Mines du Conseil régional wallon du 7 juillet 1988 » par les mots « la législation en vigueur. »

Justification

1. Les deux conditions ne sont pas à cumuler, car une seule suffit.

2. Il convient d'éviter de se référer à une législation spécifique qui peut être modifiée à tout moment par les conseils régionaux.

*
* *

ogenblik kan worden gewijzigd, een algemenere omschrijving voor in punt 2. Legistiek is het niet normaal dat men verwijst naar een artikel dat door de regionale decreetgever kan worden gewijzigd. Daarom stelt hij voor: « ou par les dispositions des autorités législatives régionales visant le même effet ».

De minister is het eens met deze suggestie en stelt voor: « ... par la législation en vigueur sur les mines, minières et carrières. »

Een ander lid stelt voor om na het woord « exploitation » het woord « of » in te voegen. Daardoor wordt duidelijk dat de punten 1 en 2 alternatieven zijn en niet dienen te worden gecumuleerd.

De Commissie is het eens met dit voorstel maar stelt vast dat deze wijzigingen ook moeten worden aangebracht in het vierde lid van dit artikel en eveneens in artikel 3 (*cf. supra*).

Op grond van de in de Commissie bereikte consensus werd door senator Wintgens c.s. een amendement ingediend, luidende:

« A) Het tweede lid als volgt te formuleren:

« De concessiehouder kan de terugbetaling vragen van het bedrag ingeschreven gebleven op zijn naam:

— ten vroegste vijftien jaar na de stopzetting van elke exploitatie,

of

— op het ogenblik dat hij zich kan beroepen op de verjaring voor iedere verplichting die hem zou zijn opgelegd door de geldende wetgeving. »

B) In het 2° van het vierde lid van dit artikel de woorden « het artikel 58 van de wetten op de mijnen, graverijen en groeven gecoördineerd op 15 september 1919 of door het artikel 42 van het decreet op de mijnen van de Waalse Gewestraad van 7 juli 1988 » te vervangen door de woorden « de geldende wetgeving. »

Verantwoording

1. Beide voorwaarden moeten niet samen vervuld zijn, één enkele volstaat;

2. De verwijzing naar een specifieke wetgeving, die door de Gewestraden op elk ogenblik kan worden gewijzigd, dient te worden vermeden.

*
* *

Réunion de la commission du 10 mai 1994

Un membre souligne que si l'on appliquait l'article 4 proposé, le fonds A finirait par ne plus contenir que l'argent de la *N.V. Mijnen*.

En outre, le Fonds national de garantie n'est encore jamais intervenu pour payer les dommages et intérêts dus par la *N.V. Mijnen*, celle-ci étant toujours solvable et réparant, dès lors, elle-même tous les dommages.

Toutefois, les indemnités du Fonds B, alimenté par les intérêts du Fonds A, vont intégralement à la Wallonie. Sans vouloir centrer le débat communautaire sur ce point, l'intervenant estime néanmoins qu'il y a un problème en ce qui concerne le versement des dommages et intérêts.

La *N.V. Mijnen* n'ayant cessé l'exploitation que récemment, des dommages peuvent encore apparaître.

A la suite d'affaissements, la région du charbonnage « Limburg-Maas » à Eisden est confrontée à un problème spécifique en cas de débordement de la Meuse. En effet, à la suite des affaissements, les villages de cette région se situent de 6 à 7 mètres en dessous de leur niveau initial. Qu'arrivera-t-il aux installations de pompage au moment de la dissolution définitive de la *N.V. Mijnen* en 1996?

L'intervenant aimerait que toute la clarté soit faite sur ce point avant que l'on ne vote la loi en projet. Comme il s'agit d'une compétence régionale, il aimerait savoir quelle réponse l'exécutif flamand fournira à une interpellation qui a été faite au Conseil flamand (voir l'annexe 3).

Il demande, dès lors, que le vote du projet soit reporté jusqu'à ce que cette interpellation ait été traitée en Commission de l'Economie du Conseil flamand. La Région flamande doit faire toute la clarté dans cette matière.

Le deuxième point que l'intervenant aimerait aborder concerne le versement du solde inscrit au Fonds A à la Caisse des dépôts et consignations. Il pense qu'il serait préférable de chercher une autre solution qui permettrait d'affecter ces moyens au profit de la région dont ils proviennent.

Dans la Région wallonne, le concessionnaire peut, aux termes de l'article 4 proposé, demander le remboursement de ces sommes. Ce n'est pas possible en Région flamande, le décret approprié n'y ayant pas encore été voté. Il serait toutefois logique qu'étant désormais responsable des dommages futurs, la Région flamande dispose également des moyens qui ont été constitués en vue de leur réparation.

Dès lors, MM. Didden et H. Van Rompaey déposent un amendement visant à résoudre ce problème. Cet amendement est libellé comme suit:

Commissievergadering van 10 mei 1994

Een lid wijst erop dat wanneer artikel 4 wordt toegepast uiteindelijk enkel nog de gelden van de *N.V. Mijnen* in fonds A zullen zitten.

Het Nationaal Waarborgfonds is bovendien nog nooit tussengekomen om schadevergoeding uit te betalen voor de *N.V. Mijnen* omdat deze nog steeds solvabel is en dus alle schade zelf vergoedt.

De vergoedingen uit fonds B, dat wordt gevoed met de intresten uit fonds A, gaan echter integraal naar Wallonië. Zonder het communautaire dispuut op dit probleem te willen toespitsen meent spreker toch dat er een probleem is met de toekenning van de schadevergoedingen.

Aangezien de exploitatie door de *N.V. Mijnen* pas recent is stopgezet kan er nog altijd schade opduiken.

Ingevolge de verzakkingen in het gebied van de kolenmijn « Limburg-Maas » in Eisden stelt er zich een specifiek probleem met de overstromingen van de Maas. Ingevolge verzakkingen liggen deze dorpen immers 6 à 7 meter onder hun oorspronkelijk niveau. Wat zal er gebeuren met de pompinstallaties als de *N.V. Mijnen* definitief ontbonden worden in 1996?

Spreker wil dat over dit probleem eerst duidelijkheid wordt geschapen alvorens deze wet wordt gestemd. Aangezien dit een bevoegdheid is van de Gewesten wenst hij te vernemen wat het antwoord zal zijn van de Vlaamse Executieve op een interpellatie in de Vlaamse Raad (zie bijlage 3).

Daarom vraagt hij dat de stemming over dit ontwerp wordt uitgesteld tot na de behandeling van deze interpellatie in de Commissie Economie van de Vlaamse Raad. Het Vlaamse Gewest moet daarover klaarheid scheppen.

Een tweede punt dat de interveniënt wenst op te werpen, betreft de storting van het bij Fonds A ingeschreven saldo bij de Deposito- en Consignatiekas. Hij meent dat een andere oplossing verkieslijk is zodat deze middelen ten voordele van het gewest waaruit ze afkomstig zijn kunnen worden benut.

Volgens de bepalingen in artikel 4 kan in het Waalse Gewest de concessiehouder de terugbetaling van deze sommen vragen. In het Vlaamse Gewest is dit niet het geval omdat er nog geen gepast decreet werd gestemd. Het is echter niet meer dan logisch dat nu het Vlaamse Gewest verantwoordelijk is voor toekomstige schade, het ook over de middelen beschikt die daartoe werden opgebouwd.

Door de senatoren Didden en H. Van Rompaey wordt dan ook een amendement ingediend om deze problemen op te lossen, luidende:

« Insérer, entre le premier et le deuxième alinéas, un alinéa nouveau rédigé comme suit :

« Si un Gouvernement régional déclare reprendre l'encours des créances à charge du Fonds national de garantie à la date de sa dissolution, en ce qui concerne les concessions situées sur son territoire, le solde du Fonds A des concessionnaires de mines qui opéraient dans cette région ne sera pas versé à la Caisse des dépôts et consignations, mais sera transféré immédiatement aux concessionnaires intéressés. »

Justification

En Région flamande, la région elle-même est actionnaire à 100 p.c. du seul concessionnaire. Cette matière relève indubitablement de la compétence des régions et, si elle n'a pas encore été transférée à celles-ci, c'est surtout pour des raisons historiques. Aujourd'hui, la régionalisation du Fonds de garantie se heurte à trop de difficultés, si bien que l'on opte pour sa dissolution. Le décret des mines du Conseil régional wallon du 7 juillet 1988 offre déjà à la Région wallonne une base juridique suffisante pour agir sur ce terrain.

C'est pourquoi, plutôt que de prolonger encore la liquidation du Fonds national de garantie, nous proposons de permettre aux régions d'assumer pleinement les compétences en question dès que le fonds aura été liquidé, et ce, y compris pour ce qui est des dossiers pendants. Cette solution nous paraît plus correcte que celle qui consisterait à faire le détour par la Caisse des dépôts et consignations.

Le ministre répond que si on avait laissé subsister le système actuel, la N.V. Mijnen aurait été la seule à avoir encore de l'argent dans le Fonds A et donc à contribuer aux réparations des concessionnaires insolubles. L'objet du projet de loi est précisément de remédier à cette situation.

L'article 3 prévoit que la demande visant à obtenir une réparation doit avoir été introduite le 31 décembre 1995 au plus tard. Après cette date, il n'y aura plus de couverture par le Fonds national en cas d'insolvabilité du concessionnaire.

En ce qui concerne le problème des inondations, le ministre répète que le Fonds national ne peut indemniser que des dégâts miniers. C'est la responsabilité des Régions de trouver une solution pour les autres dégâts (démergement, etc.).

Le ministre rappelle également que les sommes détenues par le Fonds national n'appartiennent pas à l'Etat belge, mais au concessionnaire auquel ces sommes doivent être restituées. Le projet de loi laisse toute latitude aux Régions pour prendre les mesures qu'elles estiment nécessaires.

« In dit artikel tussen het eerste en het tweede lid een lid toe te voegen, luidende :

Indien een Gewestregering verklaart, de op datum van de ontbinding van het Nationaal Waarborgfonds nog openstaande vorderingen ten laste van het fonds over te nemen, wat de concessies gelegen op haar grondgebied betreft, dan zal het saldo bij het Fonds A van de mijnconcessiehouders die actief waren in dat Gewest niet gestort worden bij de Deposito- en Consignatiekas doch onmiddellijk worden overgemaakt aan de betrokken concessiehouders. »

Verantwoording

In het Vlaamse Gewest is het gewest zelf 100 pct. aandeelhouder van de enige concessionaris. Deze materie behoort ondubbelzinnig tot de bevoegdheid van de gewesten en is eerder uit historische overwegingen nog niet overgeheveld. Vandaag blijkt de regionalisering van het Waarborgfonds op te veel moeilijkheden te stuiten zodat voor een opheffing geopteerd wordt. Het Waalse mijndecreet van 1988 levert reeds een juridische basis aan dat gewest om op dit terrein op te treden.

Om die redenen stellen we hier voor dat in plaats van de afwikkeling van het Nationaal Waarborgfonds nog langer te rekken aan de gewesten de kans te bieden onmiddellijk na het ontbinden van het Fonds deze bevoegdheid ten volle op te nemen ook ten aanzien van de nog hangende dossiers. Dit lijkt ons een correctere oplossing dan de omweg via de Deposito- en Consignatiekas.

De minister antwoordt dat indien men het huidige systeem in stand had gelaten, de N.V. Mijnen als enige nog geld zou hebben in het Fonds A en dus zou moeten bijdragen aan de vergoeding van insolvente concessiehouders. Doel van dit wetsontwerp is precies die toestand te verhelpen.

Artikel 3 bepaalt dat het verzoek om schadevergoeding moet worden ingediend uiterlijk op 31 december 1995. Na die datum is er geen dekking meer door het Nationaal Fonds in geval van insolventie van de concessiehouder.

Wat het probleem van de overstromingen betreft, herhaalt de minister dat het Nationaal Fonds alleen mijnschade kan vergoeden. Het behoort dus tot de verantwoordelijkheid van de Gewesten om een oplossing te vinden voor de andere schade (ontwatering, enz.).

De minister herinnert er eveneens aan dat de bedragen die het Nationaal Fonds onder zich heeft, niet aan de Belgische Staat toebehoren maar aan de concessiehouder aan wie de bedragen moeten worden teruggegeven. Het wetsontwerp laat de Gewesten de nodige speelruimte om alle wetten te maken die zij noodzakelijk achten.

La Région flamande doit encore prendre des décisions dans ce domaine mais, comme le Gouvernement flamand ne s'est pas opposé au dépôt de ce projet-ci, il ne faut plus retarder une décision fédérale dans l'attente d'une décision du Conseil flamand.

Le premier intervenant peut comprendre l'objection juridique du ministre selon lequel le fonds ne peut pas être tenu responsable des dégâts qui ne sont pas couverts par les dispositions de la loi actuelle.

Il demande cependant un délai pour que l'on puisse résoudre un problème lié à l'exploitation minière et qui cause des dommages à une région tout entière. On ne peut pas s'attendre à ce qu'il approuve la dissolution d'un fonds qui oblige en fin de compte une entreprise flamande à éponger le passif restant de l'ensemble.

Un deuxième intervenant fait remarquer que les frais de démergement ne sont pas une spécificité flamande. Ils sont à prendre en charge par les autorités régionales qui en sont responsables.

*
* *

Réunion de la commission du 7 juin 1994

Après avoir pris connaissance d'une demande d'explication adressée par M. J. Vandeurzen à M. Van den Brande, Ministre-Président du Gouvernement flamand, au sein de la commission de l'Economie, de l'Energie, de l'Agriculture et de l'Emploi (voir annexe 3), un membre déclare qu'à son avis, le texte en discussion ne correspond pas à ce qui avait été convenu au sein du Comité de concertation du Gouvernement fédéral, des Gouvernements de communauté et de région.

D'ailleurs, il semblerait que M. Van den Brande défend actuellement devant le Comité de concertation un projet amélioré et adapté. Le fait de bloquer les moyens financiers à la Caisse des dépôts et consignations ne résout, d'ailleurs, pas les problèmes auxquels les autres régions sont confrontées.

L'intervenant insiste, dès lors, pour que l'on reprenne le débat au sein du Comité de concertation. Pour autant qu'il sache, l'Administration de l'Economie de la Région flamande a déjà rédigé un autre texte. Si cette concertation ne voit pas le jour, il ne reste que deux possibilités :

- soit ne pas approuver le projet;
- soit déposer une proposition de loi.

Le ministre souligne que le projet à l'examen est bel et bien le résultat d'un accord conclu au sein du Comité de concertation. Jusqu'à nouvel ordre, cette

Het Vlaamse Gewest moet nog beslissingen nemen op dat terrein maar aangezien de Vlaamse Regering zich niet heeft verzet tegen het indienen van dit wetsontwerp, moet niet meer worden gewacht op een beslissing van de Vlaamse Raad om een federale beslissing te nemen.

Het eerste lid heeft begrip voor het juridische bezwaar van de minister dat het fonds niet kan instaan voor schade die valt buiten wat in de huidige wet bepaald is.

Hij vraagt echter uitstel om een probleem dat verbonden is met de steenkoolontginning en dat schade toebrengt aan een ganse streek, op te lossen. Men mag niet verwachten dat hij instemt met de opheffing van een fonds waarbij uiteindelijk één Vlaamse vennootschap moet opdraaien voor het resterend passief van het geheel.

Een tweede spreker merkt op dat de ontwateringskosten geen uitsluitend Vlaamse aangelegenheid zijn. Zij dienen te worden gedragen door de gewestelijke autoriteiten die er verantwoordelijk voor zijn.

*
* *

Commissievergadering van 7 juni 1994

Na een vraag om uitleg van de heer J. Vandeurzen in de commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid (zie bijlage 3) aan de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse Regering meent een lid te weten dat de thans voorliggende tekst niet overeenstemt met wat is overeengekomen in het Overlegcomité van de federale regering, de Gemeenschaps- en Gewestregeringen.

Momenteel zou de heer Van den Brande trouwens een verbeterd en aangepast ontwerp verdedigen in het Overlegcomité. Het blokkeren van de middelen in de Deposito- en Consignatiekas lost de problemen van de overige gewesten niet op.

Het lid dringt er dan ook op aan dat de bespreking in het Overlegcomité opnieuw zouden worden opgestart. Voor zover hij weet, heeft de administratie Economie van het Vlaams Gewest al een andere tekst opgesteld. Als dit overleg niet wordt opgestart, blijven er slechts twee keuzemogelijkheden over:

- ofwel het ontwerp niet goedkeuren;
- ofwel zelfs een wetsvoorstel indienen.

De minister benadrukt dat het voorliggend ontwerp wel degelijk het resultaat is van een in het Overlegcomité bereikt akkoord. Deze materie is tot

matière relève encore de la compétence du législateur fédéral — si tel n'était pas le cas, le Conseil d'Etat aurait fait une remarque.

Il a l'impression que la Caisse des dépôts et consignations constitue le principal obstacle. Le solde des fonds lui est versé. Il est, dès lors, disposé, pour remédier à ce problème, à déposer un amendement, aux termes duquel seule la provision qui doit encore servir à l'indemnisation serait bloquée sur un compte en banque au nom des concessionnaires.

Le reste des fonds peut être redistribué en vue de la liquidation éventuelle des entreprises.

Dans ce cas, les provisions ne pourraient être utilisées que si des dommages et intérêts devaient être payés en vertu d'un accord, approuvé par le juge de paix, ou d'un jugement.

En ce qui concerne le problème de la prescription, les régions doivent elles-mêmes élaborer une réglementation légale. Si elles décidaient de réduire de façon draconienne le délai de prescription en question, les concessionnaires ne seraient plus tenus de payer des dommages et intérêts après le délai prévu et les montants immobilisés pourraient également être débloqués.

Par conséquent, les provisions techniques en vue de faire droit à des demandes de réparation qui doivent encore être introduites seraient seules, concrètement, à être bloquées sur un compte en banque à désigner par les concessionnaires.

Le but de cette réglementation est d'empêcher que l'on tombe dans l'autre extrême et qu'il n'y ait plus de provisions dans cinq ou dix ans.

Grâce à cette proposition, les Régions seront totalement libres de fixer le délai de prescription.

Un membre continue à dire que le Gouvernement flamand a des objections quant au texte proposé. Il est normal que le Gouvernement fédéral veuille dissoudre cette institution. C'est pourquoi il demande que les deux Gouvernements se concertent à nouveau. L'intervenant déclare que, si ceux-ci parviennent à un accord sur la base de la proposition présentée actuellement par le ministre, il pourra s'y rallier.

*
* *

Réunion de la commission du 21 juin 1994

Le Gouvernement dépose l'amendement suivant:

« Remplacer l'article 4 du projet par un nouvel article 4, complété par les articles 5, 6 et 7 qui suivent, les articles 5, 6 et 7 du projet devenant les articles 8, 9 et 10:

nader order nog steeds een bevoegdheid van de federale wetgever — indien dit niet het geval is zou de Raad van State daarop hebben gewezen.

Het komt hem voor dat het voornaamste struikelblok bij de Deposito- en Consignatiekas ligt, waar de fondsen worden aangebracht. Hij is dan ook bereid een amendement in te dienen dat aan dit probleem tegemoet komt door enkel de provisie die nog moet dienen voor de schadevergoeding op een bankrekening te blokkeren op naam van de concessionarissen.

De rest van de fondsen kan worden teruggestort met het oog op een eventuele vereffening van de bedrijven.

De provisies zouden dan alleen kunnen gebruikt worden wanneer, op grond van een overeenkomst, goedgekeurd door de vrederechter, of op grond van een vonnis, schadevergoeding moet worden betaald.

Wat het probleem van de verjaring betreft dienen de Gewesten zelf een wettelijke regeling uit te werken. Als de Gewesten beslissen deze verjaringstermijn drastisch te verlagen, zijn de concessionarissen niet langer gehouden om schadevergoeding te betalen na de voorziene termijn en kunnen ook de vastgestelde bedragen gedeblokkeerd worden.

In concreto zouden dus enkel de technische provisies voor nog in te dienen schade worden geblokkeerd op een door de concessionarissen aan te duiden bankrekening.

Deze regeling moet beletten dat men in het andere uiterste vervalt zodat er binnen vijf of tien jaar geen provisies meer zouden zijn.

Door dit voorstel zullen de Gewesten volledig vrij de verjaringstermijn kunnen bepalen.

Een lid blijft erbij dat er op het niveau van de Vlaamse Regering bezwaren zijn tegen de voorgestelde tekst. Het is begrijpelijk dat de federale regering deze instelling wil opheffen. Daarom vraagt hij dat beide regeringen opnieuw zouden overleggen. Als zij tot een akkoord komen rond het voorstel zoals dat thans door de minister wordt voorgelegd, heeft hij geen enkel probleem met het voorstel.

*
* *

Commissievergadering van 21 juni 1994

Door de Regering wordt het volgende amendement ingediend:

« Het artikel 4 van het voorstel te vervangen door een nieuw artikel 4, 5, 6 en 7 en de artikelen 5, 6 en 7 van het voorstel te vernummeren tot de artikelen 8, 9 en 10:

« Art. 4 (nouveau)

« Sur proposition du ministre des Affaires économiques, après consultation du Comité permanent des dommages miniers, le Roi fixe la provision à constituer pour couvrir les obligations imposées aux concessionnaires insolubles au profit d'un propriétaire de la surface, en vertu de la législation en vigueur après le 1er janvier 1996. Sur proposition du ministre des Affaires économiques, après consultation du conseil d'administration du Fonds national de garantie, le Roi fixe le montant de la provision à constituer pour couvrir l'exécution des autres obligations de l'établissement au cours des années 1996 et 1997 ainsi que celles subsistant au 31 décembre 1997.

Les provisions visées au premier alinéa sont prélevées sur les intérêts du Fonds A générés au cours de l'année 1995 et en cas de besoin au cours des années 1996 et 1997. Le solde non utilisé de ces provisions au 31 décembre 1997 est versé à la Caisse des dépôts et consignations si leur maintien s'avère nécessaire. Dès qu'il n'est plus nécessaire, ce solde est réparti entre tous les concessionnaires au prorata de leur contribution pour leur constitution.

Art. 5 (nouveau)

Avant le 31 décembre 1997, le ministre, après consultation du Comité permanent des dommages miniers, fixe pour tous les concessionnaires disposant d'un avoir au Fonds A, le montant de la provision à maintenir pour couvrir les obligations au profit d'un propriétaire de la surface en vertu de la législation en vigueur après le 1er janvier 1998. Toute somme au Fonds A excédant le montant de cette provision, sera restituée au concessionnaire, soit dès que 15 ans se sont écoulés après la cessation de toute exploitation, soit lors de la dissolution du Fonds national de garantie.

La provision inscrite au nom du concessionnaire au Fonds A lors de la dissolution du Fonds national de garantie est versée sur un compte ouvert à son nom auprès d'une institution financière de son choix. Les intérêts sont capitalisés. Il ne peut être disposé de la provision qu'au profit d'un propriétaire de la surface et pour autant qu'il soit justifié d'une obligation imposée au concessionnaire par la législation en vigueur. Cette justification doit résulter soit d'une décision judiciaire coulée en force de chose jugée, soit d'une convention conclue entre le concessionnaire et le propriétaire de la surface, et homologuée par le juge de paix.

« Art. 4 (nieuw)

« Op voorstel van de minister van Economische Zaken, na consultatie van het Vast Mijschadecomité, stelt de Koning de op te richten provisie vast voor het dekken van de verplichtingen opgelegd aan de onvermogene concessiehouders ten gunste van een eigenaar van de bovengrond krachtens de wetgeving van toepassing na de eerste januari 1996. Op voorstel van de minister van Economische Zaken en na consultatie van de Raad van Bestuur van het Nationaal Waarborgfonds stelt de Koning het bedrag vast van de provisie op te richten voor het dekken van de uitvoering van de andere verplichtingen van de instelling in de loop van de jaren 1996 en 1997 evenals deze die na 31 december 1997 nog zouden bestaan.

De provisie genoemd in het eerste lid worden ingehouden op de interesten van het Fonds A voortgebracht in de loop van het jaar 1995, en indien nodig, in de loop van de jaren 1996 en 1997. Het niet gebruikte saldo van deze provisie op 31 december 1997 wordt gestort in de Deposito- en Consignatiekas indien hun behoud nodig blijkt. Van zodra dit niet meer nodig is, wordt dit saldo verdeeld tussen alle concessiehouders naar verhouding van hun bijdrage voor hun oprichting.

Art. 5 (nieuw)

Vóór 31 december 1997 stelt de minister, na consultatie van het Vast Mijschadecomité, voor alle concessiehouders die over een tegoed beschikken in het Fonds A, het bedrag vast van de provisie te behouden voor het dekken van de verplichtingen ten gunste van een eigenaar van de bovengrond krachtens de wetgeving van toepassing na de eerste januari 1998. Elke som in het Fonds A dat het bedrag van deze provisie overschrijdt zal worden terugbetaald aan de concessiehouder, hetzij van zodra er 15 jaar zijn verlopen na het stopzetten van alle ontginning, hetzij bij de ontbinding van het Nationaal Waarborgfonds.

De provisie ingeschreven op naam van de concessiehouder in het Fonds A bij de ontbinding van het Nationaal Waarborgfonds, wordt gestort op een rekening geopend op zijn naam bij een financiële instelling van zijn keuze. De interesten worden gekapitaliseerd. Men kan enkel beschikken over de provisie ten gunste van een eigenaar van de bovengrond en voor zover dit wordt gerechtvaardigd door een verplichting opgelegd aan de concessiehouder door de van toepassing zijnde wetgeving. Deze rechtvaardiging moet voortvloeien hetzij uit een rechterlijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan, hetzij uit een overeenkomst gesloten tussen de concessiehouder en de eigenaar van de bovengrond, en bekrachtigd door de vrederechter.

Art. 6 (nouveau)

Le concessionnaire peut demander la restitution du solde de la provision versée sur un compte bancaire conformément à l'article 5, au moment où il peut se prévaloir de la prescription pour chaque obligation qui lui serait imposée par la législation en vigueur. Il est statué sur cette demande par le ministre des Affaires économiques, sur avis conforme du Conseil d'Etat.

Art. 7 (nouveau)

Lors de la dissolution du Fonds national de garantie, les créances subrogées détenues en vertu de l'article 9, alinéa 3, des lois coordonnées relatives au Fonds national de garantie pour la réparation des dégâts houillers, sont transférées à l'Etat belge, Service du Crédit public du ministère des Finances. Les règles relatives au transfert desdites créances et à l'affectation des sommes éventuellement récupérées sont fixées par le Roi sur proposition du ministre des Affaires économiques et du ministre des Finances.»

Justification

Le nouvel article 4 a pour objet de déterminer la façon de constituer les provisions nécessaires pour couvrir toutes les obligations du Fonds national de garantie à partir du 1er janvier 1996, ainsi que le sort à réserver au solde de cette provision qui ne serait plus nécessaire une fois toutes ces obligations réglées.

Au 31 décembre 1993, le Fonds national de garantie pour la réparation des dégâts houillers disposait d'un avoir égal à 2 436 994 760 francs qui se répartissent en 2 156 644 981 francs d'avoirs inscrits au Fonds A des concessionnaires de mine de houille, de 263 622 440 francs d'intérêts générés par cette somme en 1993 et 16 727 339 francs appartenant au Fonds commun B.

Les intérêts mentionnés ci-avant serviront en partie à couvrir les besoins financiers du fonds commun de solidarité (Fonds B), le solde étant réparti entre les concessionnaires de mine de houille pour être soit ajouté à leur avoir si celui-ci n'a pas atteint le plafond fixé par arrêté ministériel, soit remboursé au concessionnaire de mine de houille dans la mesure où son avoir a atteint ce plafond.

Au 1er janvier 1996, il sera possible de déterminer le montant de la provision à constituer pour payer toutes les indemnités qui resteront à charge du Fonds commun de solidarité B. En effet, toutes les demandes auront dû être introduites par les propriétaires à cette

Art. 6 (nieuw)

De concessiehouder kan de terugbetaling van het saldo van de provisie, gestort op een bankrekening in overeenstemming met het artikel 5, aanvragen op het ogenblik dat hij zich kan beroepen op de verjaring van iedere verplichting die hem werd opgelegd door de van toepassing zijnde wetgeving. Na eensluitend advies van de Raad van State spreekt de minister van Economische Zaken zich uit over deze aanvraag.

Art. 7 (nieuw)

Bij de ontbinding van het Nationaal Waarborgfonds worden de gesubrogeerde schuldvorderingen, behouden krachtens het artikel 9, derde lid, van de gecoördineerde wetten betreffende het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade, overgeboekt naar de Belgische Staat, Dienst van het Staatskrediet van het ministerie van Financiën. De voorschriften met betrekking tot de overdracht van deze schuldvorderingen en tot de bestemming van de eventueel teruggewonnen bedragen worden vastgesteld door de Koning op voorstel van de minister van Economische Zaken en van de minister van Financiën.»

Verantwoording

Het nieuw artikel 4 heeft tot doel de wijze vast te stellen voor het oprichten van de provisies nodig voor het dekken van alle verplichtingen van het Nationaal Waarborgfonds vanaf 1 januari 1996, evenals het lot voor te behouden aan het saldo van deze provisie welke niet meer nodig zou zijn éénmaal alle verplichtingen geregeld.

Op 31 december 1993 beschikte het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade over een tegoed van 2 436 994 760 frank dat werd opgesplitst in 2 156 644 981 frank als tegoeden ingeschreven in het Fonds A van de mijnconcessiehouders, in 263 622 440 frank als interesten voortgebracht door deze som in 1993 en 16 727 339 frank als eigendom van het gemeenschappelijk Fonds B.

De hierboven vermelde interesten zullen gedeeltelijk dienen voor het dekken van de financiële behoeften van het gemeenschappelijk solidariteitsfonds (Fonds B), het saldo wordt verdeeld onder de mijnconcessiehouders om, hetzij te worden gevoegd bij zijn tegoed indien dit het grensbedrag, vastgelegd bij ministerieel besluit, niet heeft bereikt, hetzij te worden terugbetaald aan de mijnconcessiehouder in geval het tegoed dit grensbedrag bereikt heeft.

Op 1 januari 1996 zal het mogelijk zijn om het bedrag te bepalen van de op te richten provisie voor het betalen van alle vergoedingen die ten laste van het gemeenschappelijk solidariteitsfonds B zullen blijven. Inderdaad, alle aanvragen hadden op deze datum

date soit par lettre recommandée auprès du concessionnaire de mine de houille soit par citation en justice.

Le Comité permanent des dommages miniers sera dès lors en mesure d'apprécier les besoins financiers et d'estimer ce qu'il sera indispensable de prélever sur les intérêts générés par les avoirs déposés au Fonds A au cours de l'année 1995. Etant donné le nombre restreint de dossiers dont il faut prévoir l'indemnisation, il est improbable que des prélèvements complémentaires doivent être faits sur les intérêts qui seraient générés au cours des années 1996 et 1997. Toutefois, la cohérence demande que le projet de loi prévoit malgré tout cette éventualité même si la probabilité de sa survenance est tout à fait négligeable.

Une autre provision doit être créée au Fonds B pour couvrir l'exécution des autres obligations de l'établissement (notamment les frais de fonctionnement) au cours des années 1996 et 1997 ainsi que celles subsistant éventuellement au 31 décembre 1997. Il va de soi qu'il appartiendra au conseil d'administration du Fonds national de garantie d'apprécier le montant de cette provision puisque les problèmes relatifs au fonctionnement même de l'organisme sont de sa compétence.

A la fin de l'année 1997, il conviendra de décider si le reliquat non utilisé des provisions ainsi constituées doit être maintenu. Si tel est le cas, il sera consigné à la Caisse des dépôts et consignations. Dès que ce solde ne sera plus nécessaire, il sera réparti entre tous les concessionnaires au prorata de leur contribution pour la constitution de ces provisions.

Le nouvel article 5 aborde la question de savoir quelle affectation devrait être donnée aux avoirs des concessionnaires de mine de houille inscrits au Fonds A du Fonds national de garantie.

Trois solutions pourraient être envisagées à savoir : soit le remboursement intégral des avoirs au Fonds A à tous les concessionnaires, soit la consignation de l'intégralité de ces avoirs auprès d'un organisme, soit le maintien de la partie de ces avoirs qui devrait être utilisée pour l'indemnisation des propriétaires de la surface dont les immeubles ont été dégradés, et ce jusqu'à extinction des créances par la voie de la prescription.

La première solution est inacceptable parce qu'elle pourrait léser les propriétaires à indemniser dans le cas où le concessionnaire deviendrait insolvable à la suite de mauvaises opérations financières ayant engagé tout ou partie de l'avoir au Fonds A qu'il aurait récupéré.

door de eigenaars moeten ingediend geweest zijn, hetzij door aangetekend schrijven aan de concessiehouder, hetzij door rechterlijke dagvaarding.

Het Vast Mijschadecomité zal dan in staat zijn de financiële behoeften te beoordelen en te schatten wat er noodzakelijk zal moeten worden ingehouden op de interesten voortgebracht door de tegoeden vastgelegd in het Fonds A in de loop van het jaar 1995. Gezien het beperkt aantal dossiers voor dewelke men de vergoeding moet voorzien is het onwaarschijnlijk dat er bijkomstige inhoudingen moeten worden gedaan op de interesten die zullen voortgebracht zijn in de loop van de jaren 1996 en 1997. De coherentie vraagt evenwel dat het wetsvoorstel ondanks alles deze eventualiteit voorziet zelfs indien de kans op het zich plotseling voordoen volledig te verwaarlozen is.

Een andere provisie dient in het Fonds B te worden opgericht voor het dekken van de uitvoering van de andere verplichtingen van de instelling (in het bijzonder de werkingskosten) in de loop van de jaren 1996 en 1997 evenals deze die eventueel na 31 december 1997 nog zouden bestaan. Het is vanzelfsprekend dat het aan de Raad van Bestuur van het Nationaal Waarborgfonds behoort om te oordelen over het bedrag van deze provisie daar de problemen betreffende de werking zelf van het organisme tot zijn bevoegdheid behoren.

Op het einde van het jaar 1997 behoort men te beslissen of het niet gebruikte overschot van de zo opgerichte provisies moet worden behouden. Indien dit het geval is zal het in bewaring gegeven worden bij de Deposito- en Consignatiekas. Van zodra het saldo niet meer nodig zal zijn, zal het worden verdeeld tussen al de concessiehouders in verhouding van hun bijdrage voor de oprichting van deze provisies.

Het nieuw artikel 5 gaat in op de vraag om te weten welke bestemming er moet worden gegeven aan de tegoeden van de mijnconcessiehouders ingeschreven in het Fonds A van het Nationaal Waarborgfonds.

Drie oplossingen kunnen worden overwogen, te weten : hetzij de volledige terugbetaling van de tegoeden in het Fonds A aan alle concessiehouders, hetzij de inbewaringgeving van de volledigheid van deze tegoeden bij een instelling, hetzij het behoud van een deel van deze tegoeden die zouden moeten worden gebruikt voor de vergoeding van de eigenaars van de bovengrond wiens woningen werden beschadigd en dit tot uitdelging van de schuldvorderingen langs de verjaringsweg.

De eerste oplossing is onaanvaardbaar omdat het de te vergoeden eigenaars zou kunnen benadelen in het geval de concessiehouder onvermogen zou worden ten gevolge van verkeerde financiële operaties die het geheel of een deel van het tegoed in het Fonds A, dat ze hebben teruggewonnen, ingezet hebben.

La deuxième solution ne serait pas logique puisqu'elle gèlerait une somme d'argent au-delà de ce qu'il est raisonnable de maintenir comme provision.

Le projet de loi propose dès lors d'adopter la troisième voie. Le montant de la provision à maintenir serait fixé par le ministre des Affaires économiques après consultation du Comité permanent des dommages miniers, et cela avant la dissolution de l'organisme. Lorsque le montant de la provision ainsi déterminé serait inférieur à l'avoir au Fonds A du concessionnaire, ce qui excéderait le montant de la provision serait remboursé au concessionnaire soit au moment de la dissolution du Fonds national de garantie, soit à une date antérieure à cette dissolution, si au moins 15 ans se sont écoulés depuis la cessation de toute exploitation dans la concession.

Par contre, les intérêts générés par les avoirs consignés ne seraient pas remboursés mais capitalisés pour tenir compte de l'érosion monétaire.

La provision nécessaire à maintenir pour couvrir les indemnités à allouer aux propriétaires après le 31 décembre 1997, serait consignée auprès d'une institution financière choisie par le concessionnaire de mine de houille. Cette solution paraît préférable à celle prévue auparavant, à savoir le dépôt auprès de la Caisse des dépôts et consignations du fait, d'une part, que cet avoir est la propriété personnelle du concessionnaire et que, d'autre part, la solution proposée élimine des procédures administratives lourdes et inutiles (l'intervention du ministre des Affaires économiques et du ministre des Finances).

Comme la provision en question est destinée à couvrir des indemnités de dégâts miniers, il est logique que cette provision soit utilisée à telles fins. Pour éviter toute malversation en la matière, il est proposé de n'autoriser une telle libération de la provision que pour autant que le propriétaire soit en possession d'un titre découlant soit d'une décision judiciaire coulée en force de chose jugée soit d'une convention homologuée par un juge de paix.

Le nouvel article 6 prévoit la procédure à utiliser par le concessionnaire au moment où toutes ses obligations seront éteintes par la voie de la prescription. Il pourra introduire à ce moment-là auprès du ministre des Affaires économiques une demande de restitution du solde de la provision non utilisée. L'arrêté ministériel sera pris sur avis conforme du Conseil d'Etat.

Le nouvel article 7 détermine le sort des créances en subrogation encore détenues par le Fonds national de garantie à la dissolution de l'organisme. La solution la plus rationnelle est de les transférer au Service du Crédit public du ministère des Finances. Etant donné

De tweede oplossing zou niet logisch zijn daar het een som geld zou vastzetten die groter zou zijn dan wat behoort te worden behouden als provisie.

Het wetsvoorstel stelt aldus voor om voor de derde weg te opteren. Het bedrag van de te behouden provisie zal worden vastgesteld door de minister van Economische Zaken na consultatie van het Vast Mijnschadecomité en dit voor de ontbinding van de instelling. Indien het aldusdanig vastgestelde bedrag van de provisie kleiner zou zijn dan het tegoed in het Fonds A van de concessiehouder, dan zal hetgeen het bedrag van de provisie overschrijdt worden terugbetaald aan de concessiehouder, hetzij op het ogenblik van de ontbinding van het Nationaal Waarborgfonds, hetzij op een vroegere datum dan deze van de ontbinding indien er op zijn minst 15 jaar zijn verlopen sinds de stopzetting van alle ontginning in de concessie.

Daarentegen zullen de interesten voortgebracht door de bewaarde tegoeden niet worden terugbetaald maar worden gekapitaliseerd om rekening te houden met de muntontwaarding.

De nodig te behouden provisie voor het dekken van de vergoedingen toe te kennen aan de eigenaars na 31 december 1997 zal worden bewaard bij een financiële instelling gekozen door de mijnconcessiehouder. Deze oplossing lijkt te verkiezen boven deze eerder voorzien, te weten de storting bij de Deposito- en Consignatiekas, daar enerzijds dit tegoed de persoonlijke eigendom van de concessiehouder is en dat anderzijds, de voorgestelde oplossing zware en onnodige administratieve procedures uitschakelt (de tussenkomst van de minister van Economische Zaken en van de minister van Financiën).

Daar de provisie in kwestie is bestemd voor het dekken van vergoedingen voor kolenmijnschade, is het logisch dat deze provisie wordt gebruikt te dien einde. Om iedere verduistering op dit gebied te vermijden wordt er voorgesteld om een dergelijke vrijmaking van de provisie enkel toe te staan voor zover de eigenaar in het bezit is van een bewijsstuk voortvloeiend hetzij uit een rechterlijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan, hetzij uit een overeenkomst bekrachtigd door de vrederechter.

Het nieuw artikel 6 voorziet de procedure te gebruiken door de concessiehouder op het ogenblik dat alle verplichtingen vergaan zullen zijn door de verjaring. Hij kan op dat moment bij de minister van Economische Zaken een aanvraag indienen tot terugbetaling van het saldo van de niet-gebruikte provisie. Het ministerieel besluit zal genomen worden op eensluidend advies van de Raad van State.

Het nieuw artikel 7 bepaalt het lot van de gesubrogeerde schuldvorderingen die nog door het Nationaal Waarborgfonds zijn behouden bij de ontbinding van deze instelling. De meest redelijke oplossing is deze over te bevelen naar de Dienst van het Staatskrediet

le caractère douteux de celles qui subsisteront au 31 décembre 1997, il appartiendra au Roi de fixer leur modalité de transfert ainsi que l'affectation des sommes au cas où une récupération surviendrait encore après cette date. Si tel était le cas, il est normal que les montants nets récupérés soient répartis entre les concessionnaires au prorata de leurs contributions à la constitution des provisions mentionnées ci-avant.

Un commissaire désire savoir quelle modification l'amendement implique par rapport à la loi actuelle.

Le ministre répond que la loi actuelle prévoit simplement la poursuite du système existant. En conséquence, le remboursement du montant inscrit au nom du concessionnaire peut se faire au plus tôt après quinze ans. Comme le système prévoit qu'une partie des intérêts est versée du Fonds A au Fonds B, il est clair que le dernier concessionnaire doit payer les dégâts miniers à charge de toutes les mines insolubles. Cette situation est injuste pour le dernier concessionnaire — en l'occurrence la S.A. Mijnen.

Le membre fait observer que cet amendement emporte un nouveau transfert de compétences du pouvoir législatif au pouvoir exécutif: les décisions seront prises, en définitive, par un certain nombre d'organes du pouvoir exécutif.

Vu ce transfert de compétences, l'intervenant votera contre l'amendement gouvernemental et contre le projet, si cet amendement est adopté.

Un autre membre fait remarquer qu'en vertu de l'amendement, une décision concernant le solde des provisions doit être prise. Il part de l'hypothèse que cette disposition porte uniquement sur les créances encore en souffrance à ce moment.

Le ministre comprend l'inquiétude de l'intervenant, mais souligne qu'il subsistera une certaine incertitude concernant le délai de prescription tant que les régions n'auront pris aucune décision à ce sujet. La formule proposée par l'amendement permet aux régions de prendre n'importe quelle décision éventuelle.

En vertu de l'amendement — et c'est là une modification importante par rapport au texte initial du projet — même les exploitants de mines solvables pourront utiliser les provisions bloquées sur un compte en banque pour procéder à une indemnisation.

Ce sera possible si certaines conditions sont remplies:

— soit l'indemnisation aura lieu en exécution d'un jugement;

van het ministerie van Financiën. Gezien het twijfelachtig karakter van deze die nog zullen bestaan op 31 december 1997 is het aan de Koning om hun overdrachtsmodaliteit vast te stellen evenals de bestemming van de bedragen in geval er zich nog een terugwinning zou voordoen na deze datum. Indien dit het geval is, is het normaal dat de netto terug gewonnen bedragen worden verdeeld tussen de concessiehouders in verhouding van hun bijdragen bij de oprichting van de voorgenoemde provisies.

Een lid wenst te vernemen welke wijziging het amendement inhoudt ten aanzien van de huidige wet.

De minister antwoordt dat de huidige wet gewoon de bestendiging van het bestaande systeem voorziet. Het gevolg daarvan is dat de terugbetaling van het op naam van de concessiehouder ingeschreven bedrag hoogstens na 15 jaar kan gebeuren. Doordat het systeem voorziet dat een deel van de intresten van Fonds A in Fonds B wordt gestort, is het dan ook duidelijk dat de laatste concessiehouder de mijnschade moet betalen voor alle insolvable mijnen. Deze situatie is onbillijk ten aanzien van de laatste concessiehouder — *in casu* de N.V. Mijnen.

Het lid merkt op dat dit amendement eens te meer een bevoegdheidsoverdracht impliceert van de wetgevende naar de uitvoerende macht: de beslissingen zullen uiteindelijk genomen worden door een aantal organen van de uitvoerende macht.

Omwille van deze bevoegdheidsoverdracht zal het lid tegen het regeringsamendement stemmen en tegen het ontwerp als dit amendement wordt aangenomen.

Een ander lid merkt op dat ingevolge het amendement een beslissing moet genomen worden in verband met het saldo van de provisies. Hij gaat ervan uit dat die bepaling enkel betrekking heeft op de op dat ogenblik nog hangende schuldvorderingen.

De minister begrijpt de bezorgdheid van het lid maar wijst er op dat er altijd enige onzekerheid zal bestaan in verband met de verjaringstermijn zolang de Gewesten ter zake geen beslissing hebben genomen. De in het amendement voorgestelde formule belemmert geen enkele beslissing die de Gewesten eventueel zullen nemen.

Ingevolge het amendement — en dat is een belangrijke wijziging ten aanzien van de oorspronkelijke tekst van het ontwerp — zullen zelfs de solvabele mijnuitbaters de op een bankrekening geblokkeerde provisies kunnen gebruiken om schadevergoeding te betalen.

Dit kan wanneer aan bepaalde voorwaarden is voldaan:

— ofwel gebeurt de schadeloosstelling op grond van een vonnis;

— soit elle aura lieu en exécution d'un accord conclu entre les parties et approuvé par le juge de paix.

Un sénateur craint que la S.A. *Mijnen* devienne insolvable à l'avenir. En effet, les moyens qui pourraient provenir du Fonds national de garantie seront tout à fait insuffisants pour réparer les dégâts considérables causés par les activités minières.

Le coût des réparations de ces dégâts se chiffrera assurément en milliards, si bien que le montant que l'on peut escompter est négligeable par rapport à l'ampleur des dégâts. C'est pourquoi l'intervenant insiste pour que l'on procède à une évaluation sérieuse des dégâts existants et de ceux qui se produiront encore à l'avenir.

Le ministre est bien conscient de l'ampleur des dégâts. L'on souligne également, à d'autres endroits du présent rapport, qu'il y a aussi, dans les régions minières, des dégâts autres que des dégâts « purement » miniers.

Il rappelle, toutefois, que le Fonds national de garantie n'a été créé que pour la réparation des dégâts miniers directs. Le Fonds de garantie possède une certaine expérience en matière de dégâts miniers et il ressort de celle-ci que l'ampleur des dégâts diminue après un certain temps.

Le Comité permanent des dommages miniers, au sein duquel sont représentés les exploitants de mines et les propriétaires, dispose certainement des moyens d'évaluer correctement l'ampleur des dégâts. Cette évaluation est extrêmement importante pour déterminer le montant de la provision qui sera bloquée sur un compte en banque en vue de la réparation de ces dégâts. Les propriétaires habitant dans les anciennes régions minières doivent être indemnisés équitablement des dégâts miniers subis par leur propriété. Selon le ministre, le projet offre toutes les garanties sur ce plan.

La majorité des membres de la commission estime que l'amendement gouvernemental répond tout à fait aux subventions qui ont été faites en commission.

C'est pourquoi les amendements de MM. Wintgens et consorts et de MM. Didden et H. Van Rompaey sont retirés.

Dans la mesure où il vise à remplacer l'article 4 du projet, l'amendement gouvernemental est adopté par 10 voix contre 1 et 3 abstentions.

Article 5 (nouveau)

L'amendement gouvernemental tendant à insérer un article 5 (nouveau) est adopté par 10 voix contre 1 et 3 abstentions.

— ofwel gebeurt de schadeloosstelling op grond van een akkoord tussen de partijen dat goedgekeurd wordt door de vrederechter.

Een senator vreest dat de N.V. *Mijnen* in de toekomst niet langer solvabel zullen zijn. De van het Nationaal Waarborgfonds te verwachten middelen zullen immers absoluut ontoereikend zijn om de enorme schade die door de mijnactiviteiten is veroorzaakt, te vergoeden.

Deze schade loopt zeker in de miljarden zodat het te verwachten bedrag verwaarloosbaar is ten aanzien van de omvang van de schade. Hij dringt er dan ook op aan dat er een degelijke analyse wordt gemaakt van de bestaande schade en de schade die in de toekomst nog zal opduiken.

De minister is zich wel degelijk bewust van de omvang van de schade. Ook elders in dit verslag wordt gewezen op het feit dat er in de mijnstreken ook andere schade bestaat dan de « zuivere » mijnschade.

Hij herinnert er echter nogmaals aan dat het Nationaal Waarborgfonds enkel werd opgericht om de directe mijnschade te vergoeden. Het Waarborgfonds heeft een zekere ervaring met de mijnschade en op grond van deze ervaring stelt men duidelijk vast dat de omvang van de schade afneemt na verloop van tijd.

Het Vast Mijnschadecomité, waarin zowel de mijnuitbaters als de eigenaars vertegenwoordigd zijn, beschikt zeker over de middelen om de omvang van de schade correct in te schatten. Deze schatting is van het grootste belang om de hoogte van de provisie te bepalen die op een bankrekening zal worden geblokkeerd om deze schade te vergoeden. De eigenaars die in de gewezen mijngebieden wonen moeten op een billijke manier worden vergoed voor de mijnschade aan hun eigendom. Volgens de minister biedt het ontwerp alle waarborgen op dat vlak.

De meerderheid van de leden van de Commissie meent dat het regeringsamendement een afdoende antwoord biedt op de opmerkingen die in de Commissie zijn gemaakt.

Om die reden worden de amendementen van de heer Wintgens c.s. en de heren Didden en H. van Rompaey ingetrokken.

Het amendement van de Regering, voor zover het er toe strekt artikel 4 van het ontwerp te vervangen, wordt aangenomen met 10 stemmen tegen één stem, bij 3 onthoudingen.

Artikel 5 (nieuw)

Het regeringsamendement dat ertoe strekt een nieuw artikel 5 in te voegen, wordt aangenomen met 10 stemmen tegen één stem, bij 3 onthoudingen.

Article 6 (nouveau)

L'amendement gouvernemental tendant à insérer un article 6 (nouveau) est adopté par 10 voix contre 1 et 3 abstentions.

Article 7 (nouveau)

L'amendement gouvernemental tendant à insérer un article 7 (nouveau) est adopté par 10 voix contre 1 et 3 abstentions.

Article 5 (qui devient l'article 8)

Cet article est adopté par 10 voix et 4 abstentions.

Article 6 (qui devient l'article 9)

Cet article est adopté par 10 voix et 4 abstentions.

Article 7 (qui devient l'article 10)

Cet article est adopté par 10 voix et 4 abstentions.

*
* *

L'ensemble du projet de loi a été adopté par 10 voix et 4 abstentions.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité des 12 membres présents.

Le Rapporteur,
Maurice DIDDEN.

Le Président,
Pierre WINTGENS.

Artikel 6 (nieuw)

Het regeringsamendement dat ertoe strekt een nieuw artikel 6 in te voegen, wordt aangenomen met 10 stemmen tegen één stem, bij 3 onthoudingen.

Artikel 7 (nieuw)

Het regeringsamendement dat ertoe strekt een nieuw artikel 7 in te voegen, wordt aangenomen met 10 stemmen tegen één stem, bij 3 onthoudingen.

Artikel 5 (te vernummeren tot artikel 8)

Dit artikel wordt aangenomen met 10 stemmen, bij 4 onthoudingen.

Artikel 6 (te vernummeren tot artikel 9)

Dit artikel wordt aangenomen met 10 stemmen, bij 4 onthoudingen.

Artikel 7 (te vernummeren tot artikel 10)

Dit artikel wordt aangenomen met 10 stemmen, bij 4 onthoudingen.

*
* *

Het ontwerp in zijn geheel wordt aangenomen met 10 stemmen, bij 4 onthoudingen.

Dit verslag werd eenparig goedgekeurd door de 12 aanwezige leden.

De Rapporteur,
Maurice DIDDEN.

De Voorzitter,
Pierre WINTGENS.

TEXTE ADOPTE PAR LA COMMISSION

Article premier

Le Fonds national de garantie pour la réparation des dégâts houillers, institué par les lois relatives au Fonds national de garantie pour la réparation des dégâts houillers, coordonnées le 3 février 1961, est dissous au 31 décembre 1997.

Art. 2

L'article 4bis, 2°, des lois relatives au Fonds national de garantie pour la réparation des dégâts houillers, coordonnées le 3 février 1961, inséré par la loi du 25 avril 1991, est complété par les mots suivants: « , si les nécessités l'exigent ».

Art. 3

L'article 8 des mêmes lois, modifié par la loi du 28 juillet 1966, est complété comme suit:

« 4° la demande visant à obtenir une réparation sur la base de la législation en vigueur doit avoir été introduite auprès du concessionnaire par lettre recommandée à la poste, le 31 décembre 1995 au plus tard. »

Art. 4 (nouveau)

Sur proposition du ministre des Affaires économiques, après consultation du Comité permanent des dommages miniers, le Roi fixe la provision à constituer pour couvrir les obligations imposées aux concessionnaires insolubles au profit d'un propriétaire de la surface, en vertu de la législation en vigueur après le 1er janvier 1996. Sur proposition du ministre des Affaires économiques, après consultation du conseil d'administration du Fonds national de garantie, le Roi fixe le montant de la provision à constituer pour couvrir l'exécution des autres obligations de l'établissement au cours des années 1996 et 1997 ainsi que celles subsistant au 31 décembre 1997.

Les provisions visées au premier alinéa sont prélevées sur les intérêts du Fonds A générés au cours de l'année 1995 et, en cas de besoin, au cours des années 1996 et 1997. Le solde non utilisé de ces provisions au 31 décembre 1997 est versé à la Caisse des dépôts et consignations si leur maintien s'avère nécessaire. Dès qu'il n'est plus nécessaire, ce solde est réparti entre tous les concessionnaires au prorata de leur contribution pour leur constitution.

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1

Het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade, opgericht door de wetten betreffende het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade, gecoördineerd op 3 februari 1961, wordt ontbonden op 31 december 1997.

Art. 2

Het artikel 4bis, 2°, van de wetten betreffende het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade, gecoördineerd op 3 februari 1961, ingevoegd bij de wet van 25 april 1991, wordt aangevuld met de volgende woorden: « indien de noodzaak het vereist ».

Art. 3

Artikel 8 van dezelfde wetten, gewijzigd bij de wet van 28 juli 1966, wordt aangevuld als volgt:

« 4° de aanvraag tot het verkrijgen van een schade-loosstelling op grond van de geldende wetgeving moet ten laatste op 31 december 1995 bij een ter post aangetekende brief worden ingediend bij de concessiehouder. »

Art. 4 (nieuw)

Op voorstel van de minister van Economische Zaken en na consultatie van het Vast Mijschade-comité, stelt de Koning de provisie vast die samengesteld moet worden voor het dekken van de aan de onvermogen concessiehouders opgelegde verplichtingen ten gunste van een eigenaar van de bovengrond krachtens de wetgeving van toepassing na 1 januari 1996. Op voorstel van de minister van Economische Zaken en na consultatie van de Raad van Bestuur van het Nationaal Waarborgfonds stelt de Koning het bedrag vast van de provisie die samengesteld moet worden om de uitvoering van de andere verplichtingen van de instelling te dekken in de loop van de jaren 1996 en 1997 evenals die welke na 31 december 1997 nog zouden bestaan.

De provisies bedoeld in het eerste lid worden ingehouden op de in de loop van het jaar 1995 voortgebrachte interesten van het Fonds A en, indien nodig, in de loop van de jaren 1996 en 1997. Het op 31 december 1997 niet gebruikte saldo van deze provisies wordt gestort in de Deposito- en Consignatiekas indien hun behoud nodig blijkt. Zodra dit niet meer nodig is, wordt dit saldo verdeeld tussen alle concessiehouders naar verhouding van hun bijdrage in de samenstelling van die provisies.

Art. 5 (nouveau)

Avant le 31 décembre 1997, le ministre, après consultation du Comité permanent des dommages miniers, fixe pour tous les concessionnaires disposant d'un avoir au Fonds A, le montant de la provision à maintenir pour couvrir les obligations au profit d'un propriétaire de la surface en vertu de la législation en vigueur après le 1er janvier 1998. Toute somme au Fonds A excédant le montant de cette provision sera restituée au concessionnaire, soit dès que quinze ans se sont écoulés depuis la cessation de toute exploitation, soit lors de la dissolution du Fonds national de garantie.

La provision inscrite au nom du concessionnaire au Fonds A lors de la dissolution du Fonds national de garantie est versée sur un compte ouvert à son nom auprès d'une institution financière de son choix. Les intérêts sont capitalisés. Il ne peut être disposé de la provision qu'au profit d'un propriétaire de la surface et pour autant qu'il soit justifié d'une obligation imposée au concessionnaire par la législation en vigueur. Cette justification doit résulter soit d'une décision judiciaire coulée en force de chose jugée, soit d'une convention conclue entre le concessionnaire et le propriétaire de la surface, et homologuée par le juge de paix.

Art. 6 (nouveau)

Le concessionnaire peut demander la restitution du solde de la provision versée sur un compte bancaire conformément à l'article 5, au moment où il peut se prévaloir de la prescription pour chaque obligation qui lui serait imposée par la législation en vigueur. Il est statué sur cette demande par le ministre des Affaires économiques, sur avis conforme du Conseil d'Etat.

Art. 7 (nouveau)

Lors de la dissolution du Fonds national de garantie, les créances subrogées détenues en vertu de l'article 9, alinéa 3, des lois coordonnées relatives au Fonds national de garantie pour la réparation des dégâts houillers, sont transférées à l'Etat belge, Service du crédit public du Ministère des Finances. Les règles relatives au transfert desdites créances et à l'affectation des sommes éventuellement récupérées sont fixées par le Roi sur proposition du ministre des Affaires économiques et du ministre des Finances.

Art. 5 (nieuw)

Vóór 31 december 1997 stelt de minister, na consultatie van het Vast Mijschadecomité, voor alle concessiehouders die over een tegoed beschikken in het Fonds A, het bedrag vast van de provisie die behouden moet worden voor het dekken van de verplichtingen ten gunste van een eigenaar van de bovengrond krachtens de wetgeving van toepassing na 1 januari 1998. Elke som in het Fonds A dat het bedrag van deze provisie overschrijdt, wordt aan de concessiehouder terugbetaald, hetzij zodra er 15 jaar zijn verlopen na het stopzetten van alle ontginning, hetzij bij de ontbinding van het Nationaal Waarborgfonds.

De provisie ingeschreven op naam van de concessiehouder in het Fonds A bij de ontbinding van het Nationaal Waarborgfonds, wordt gestort op een rekening geopend op zijn naam bij een financiële instelling van zijn keuze. De interesten worden gekapitaliseerd. Men kan enkel beschikken over de provisie ten gunste van een eigenaar van de bovengrond en voor zover dit wordt gerechtvaardigd door een verplichting aan de concessiehouder opgelegd door de van toepassing zijnde wetgeving. Deze rechtvaardiging moet voortvloeien, hetzij uit een rechterlijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan, hetzij uit een overeenkomst gesloten tussen de concessiehouder en de eigenaar van de bovengrond, en bekrachtigd door de vrederechter.

Art. 6 (nieuw)

De concessiehouder kan de terugbetaling van het saldo van de provisie, gestort op een bankrekening in overeenstemming met artikel 5, aanvragen op het ogenblik dat hij zich kan beroepen op de verjaring van iedere verplichting die hem werd opgelegd door de van toepassing zijnde wetgeving. Na eensluidend advies van de Raad van State spreekt de minister van Economische Zaken zich uit over deze aanvraag.

Art. 7 (nieuw)

Bij de ontbinding van het Nationaal Waarborgfonds worden de gesubrogeerde schuldvorderingen, behouden krachtens artikel 9, derde lid, van de gecoördineerde wetten betreffende het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijschade, overgeboekt naar de Belgische Staat, Dienst van het Staatskrediet van het ministerie van Financiën. De voorschriften met betrekking tot de overdracht van deze schuldvorderingen en tot de bestemming van de eventueel teruggewonnen bedragen worden vastgesteld door de Koning op voorstel van de minister van Economische Zaken en van de minister van Financiën.

Art. 8 (ancien article 5)

Le Roi détermine, après concertation avec les organisations représentatives du personnel et par arrêté délibéré en Conseil des ministres, la date et les modalités du transfert des membres du personnel du Fonds national de garantie dans un ministère fédéral.

Les membres de ce personnel sont transférés dans leur grade ou un grade équivalent et en leur qualité. Ils conservent la rétribution, l'ancienneté ainsi que les droits à la pension qu'ils avaient ou auraient obtenus s'ils avaient continué à exercer la fonction dont ils étaient titulaires au moment de leur transfert.

Le statut juridique de ces membres du personnel demeure régi par les dispositions en vigueur en cette matière aussi longtemps que le Roi n'aura pas fait usage de cette compétence.

Art. 9 (ancien article 6)

Les lois relatives au Fonds national de garantie pour la réparation des dégâts houillers, coordonnées le 3 février 1961, sont abrogées le 31 décembre 1997.

Art. 10 (ancien article 7)

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

Art. 8 (oud artikel 5)

Na overleg met de representatieve organisaties van het personeel en bij een in Ministerraad overlegd besluit, bepaalt de Koning de datum en de wijze van de overdracht van de personeelsleden van het Nationaal Waarborgfonds naar een federaal ministerie.

Deze personeelsleden worden overgedragen in hun graad of in een gelijkwaardige graad en in hun hoedanigheid. Zij behouden de bezoldiging, de anciënniteit evenals de pensioenrechten die ze hadden of die ze verkregen zouden hebben indien ze de functie waarvan ze titularis waren op het ogenblik van hun overdracht, hadden blijven uitoefenen.

Het juridisch statuut van deze personeelsleden blijft geregeld door de van toepassing zijnde bepalingen in deze materie zolang de Koning geen gebruik heeft gemaakt van deze bevoegdheid.

Art. 9 (oud artikel 6)

De wetten betreffende het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade, gecoördineerd op 3 februari 1961, worden opgeheven op 31 december 1997.

Art. 10 (oud artikel 7)

Deze wet treedt in werking de dag waarop ze in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

ANNEXE I

Inventaire des documents

Tableau 1 donnant pour les années 1991, 1992 et 1993 pour chaque charbonnage insolvable pour lequel le Fonds B intervient les renseignements suivants:

1. le nombre de réclamations;
2. le nombre de dossiers acceptés;
3. la période d'arrêt des derniers travaux ayant influencé l'immeuble.

Tableau 2 donnant:

1. en ce qui concerne l'indemnisation dégâts miniers Fonds B:
 - a) la date de fermeture des charbonnages pour lesquels le Fonds B intervient;
 - b) pour les années 1991, 1992 et 1993, le montant des indemnités payées à charge du Fonds B;
 - c) la répartition de ces indemnités entre les trois régions;
2. pour les années 1991, 1992 et 1993, les frais de fonctionnement du Fonds national de garantie;
3. pour les années 1991, 1992 et 1993, la répartition par charbonnage et par région des avoirs au Fonds A, ainsi que les intérêts ristournés aux concessionnaires.

Tableau 3 donnant le montant des créances subrogées au 31 décembre 1993.

Tableau 4: solde du Fonds B au 31 décembre 1992.

Les recettes et dépenses de l'année sont détaillées dans ce tableau. Il convient toutefois d'expliquer le poste «prélèvement revenus Fonds A» comme suit:

— Arrêté ministériel du 24 décembre 1992 .	25 969 291
— Rectification de l'arrêté ministériel du 5 août 1991 par l'arrêté ministériel du 20 novembre 1992	— 9 565 288
	16 404 003

N.B.:

On peut estimer le montant des indemnités que l'on doit encore à payer à charge du Fonds B au maximum à 8 fois le montant de la moyenne des indemnités payées au cours des trois dernières années.

Le Fonds national de Garantie n'a de contact qu'avec les propriétaires des immeubles. Mis à part quelques bâtiments publics, les indemnités sont versées à des propriétaires privés.

BIJLAGE 1

Inventaris van de documenten

Tabel 1 geeft voor de jaren 1991, 1992 en 1993 voor iedere onvermogene kolenmijn voor dewelke het Fonds B tussenkomt de volgende inlichtingen:

1. het aantal aanvragen;
2. het aantal aanvaarde dossiers;
3. de periode van stopzetting van de laatste werken die het onroerend goed hebben beïnvloed.

Tabel 2 geeft:

1. wat betreft de vergoeding voor kolenmijnschade Fonds B:
 - a) de datum van sluiting van de kolenmijnen waarvoor het Fonds B tussenkomt;
 - b) voor de jaren 1991, 1992 en 1993, het bedrag van de vergoedingen betaald ten laste van het Fonds B;
 - c) de verdeling van deze vergoedingen tussen de 3 gewesten;
2. voor de jaren 1991, 1992 en 1993, de werkingskosten van het Nationaal Waarborgfonds;
3. voor de jaren 1991, 1992 en 1993, de verdeling per kolenmijn en per gewest van de tegoeden in het Fonds A evenals de interesten terugbetaald aan de concessiehouders.

Tabel 3 geeft het bedrag van de gesubrogeerde schuldverdringen per 31 december 1993.

Tabel 4 geeft het saldo van het Fonds B per 31 december 1992.

De inkomsten en de uitgaven van het jaar worden gedetailleerd in deze tabel. Men dient echter de post «opneming inkomsten Fonds A» als volgt te verduidelijken:

— Ministerieel besluit van 24 december 1992	25 969 291
— Rechtzetting van het ministerieel besluit van 5 augustus 1991 door het ministerieel besluit van 20 november 1992	— 9 565 288
	16 404 003

N.B.:

Men kan het bedrag van de vergoedingen die nog ten laste van het Fonds B dienen betaald te worden schatten op maximaal 8 maal het bedrag van het gemiddelde van de vergoedingen betaald in de loop van de 3 laatste jaren.

Het Nationaal Waarborgfonds heeft enkel contact met de eigenaars van de onroerende goederen. Met uitzondering van enkele openbare gebouwen, worden de vergoedingen overgemaakt aan privé-eigenaars.

TABLEAU 1

TABEL 1

Concession — Concessie	1991			1992			1993		
	Nbre récl. — Aant. aanvr.	Nbre doss. accept. — Aant. doss. aanvr.	Exploitation — Ontginning	Nbre récl. — Aant. aanvr.	Nbre doss. accept. — Aant. doss. aanvr.	Exploitation — Ontginning	Nbre récl. — Aant. aanvr.	Nbre doss. accept. — Aant. doss. aanvr.	Exploitation — Ontginning
Bois du Cazier	10	4	1958 à/tot 1967	3	—	—	—	—	—
Baulet-Velaine	7	1	1958	1	—	—	—	—	—
Bois communal de Fleurus	2	—	—	—	—	—	—	—	—
Grand Mambourg	3	—	—	—	—	—	—	—	—
Centre de Gilly	17	5	1960 à/tot 1962	3	—	—	—	—	—
Appaumée-Ransart	5	2	1958 à/tot 1959	2	—	—	—	—	—
Masse-Saint-François	9	—	—	4	1	1958	—	—	—
Noël-Sart-Culpart	12	6	1957 à/tot 1959	7	3	1958 à/tot 1960	3	1	1959
Petit-Try	7	—	—	—	—	—	—	—	—
Tamines	4	—	—	2	—	—	1	—	—
Bonne-Fin, Bâneux, Batterie	20	8	1962 à/tot 1965	5	2	1964 à/tot 1965	2	2	1963 à/tot 1964
Espérance, Violette et Wandre	—	—	—	1	—	—	—	—	—

TABLEAU 2

Fonds national de garantie
pour la réparation des dégâts houillers

TABEL 2

Nationaal waarborgfonds
inzake kolenmijnschade

	Date fermeture — Datum sluiting	1991	1992	1993
1 ^o Indemnisation dégâts miniers Fonds B. — <i>Vergoeding kolenmijnschade Fonds B</i>				
Concession: — <i>Concessie</i> :				
— Bois du Cazier	30/12/67	1 194 404	145 180	307 602
— Baulet-Velaine	18/03/61	—	22 207	162 498
— Bois Communal de Fleurus	18/03/61	—	—	—
— Grand Mambourg	—	—	—	—
— Groyne Liégeois	15/10/60	—	—	—
— Centre de Gilly	27/04/63	1 412 839	1 729 542	1 009 610
— Appaumée-Ransart	31/05/63	400 011	181 277	732 838
— Masse Saint-François	15/10/59	1 956 634	101 913	222 985
— Noël-Sart-Culpart	20/05/60	2 063 355	1 629 154	1 094 835
— Petit-Try	29/03/74	5 744 939	39 773	—
— Tamines	16/04/65	—	—	74 606
— Abhooz	30/12/62	—	—	—
— Bonne-Fin, Bâneux, Batterie	2/07/65	8 628 552	2 670 847	549 452
— Espérance, Violette et Wandre	15/10/60	—	—	—
— Minerie	5/05/60	—	—	—
Totaux. — <i>Totalen</i>		21 400 734	6 519 893	4 154 426
Répartition entre régions. — <i>Verdeling tussen gewesten</i>				
— Wallonie. — <i>Wallonië</i>		21 400 734	6 519 893	4 154 426
— Flandre. — <i>Vlaanderen</i>		0	0	0
— Bruxelles. — <i>Brussel</i>		0	0	0
2 ^o Frais de fonctionnement. — <i>Werkingskosten</i>				
— Salaires et charges sociales. — <i>Lonen en sociale lasten</i>		18 579 476	13 260 555	13 702 170
— Autres frais (bureau, avocats...). — <i>Andere kosten (bureau, advocaten...)</i>		2 886 030	2 488 490	605 297
Totaux. — <i>Totalen</i>		21 465 506	15 749 045	14 307 467
3 ^o Fonds A - Répartition entre concessions. — <i>Fonds A - Verdeling tussen concessies</i>				
Blaton	25/01/64	2 740 723	2 663 793	2 698 189
Borinage — Hautrage	30/04/71	467 763 913	332 261 855	330 511 403
Borinage — Agrappe	30/04/71	116 821 120	117 176 423	119 082 203

	Date fermeture — Datum sluiting	1991	1992	1993
Hensies Pommerœul et/en ND Quiévrain		—	—	—
St-Denis, Obourg, Havre		—	—	—
Bois du Luc, La Barette, Trivières	15/06/73	17 875 023	17 833 439	18 110 274
Centre	16/06/69	15 017 876	16 470 694	18 393 944
Maurage	25/11/61	7 184 300	7 879 304	8 799 355
Beaulieusart, Leernes, Forte-Taille	31/03/76	47 551 827	47 445 563	48 191 373
Tergnée, Aiseau Presles	31/03/77	90 134 484	98 854 024	110 397 011
Amercœur	16/07/60	17 332 244	19 008 953	21 228 590
Bois La Haye	5/09/69	31 668 213	31 594 628	32 085 268
Bois du Cazier		—	—	—
Bonne Espérance	30/09/68	10 321 916	11 320 450	12 642 316
Boubier		—	—	—
Centre de Jumet	29/09/67	39 771 987	43 564 550	48 294 924
Bauler Velaine		—	—	—
Bois Communal de Fleurus		—	—	—
Grand Mambourg		—	—	—
Goufre, Carabiniers	14/05/69	39 562 749	39 470 822	26 604 115
Groyne		—	—	—
Centre de Gilly		—	—	—
Appaumée-Ransart		—	—	—
Masse-Saint-François		—	—	—
Mambourg, Sacré-Madame et/en Poirier réunis	29/12/72	57 161 918	62 714 698	69 712 855
Monceau-Fontaine	31/03/80	247 907 432	247 331 392	251 172 259
Noël-Sart-Culpart		—	—	—
Nord de Gilly	1/03/68	2 363 984	2 230 669	2 247 003
Petit-Try		—	—	—
Roton Ste-Catherine	30/09/84	153 098 232	167 908 837	187 515 217
Falisolle et/en Oignies-Aiseau	30/09/84	12 760 276	12 723 746	12 906 659
Strépy et/en Thieu		—	—	—
Château la Plante		—	—	—
Tamines		—	—	—
Trieu-Kaisin	30/03/67	8 957 309	8 936 495	9 075 269
Abhooz et/en Bonne-Foi-Hareng		—	—	—
Ans Rocourt		—	—	—
Arbre St-Michel		—	—	—
Argenteau-Trembleur	31/03/80	10 929 826	11 987 169	13 386 887
Sclessin-Val-Benoît	18/04/59	1 560 507	1 711 469	1 911 314
Bonne-Fin, Bâneux, Batterie		—	—	—
Espérance, Violette et/en Wandre		—	—	—
Bonnier		—	—	—
Cockerill, Ougrée, Marihay	31/03/76	16 069 515	16 032 170	16 281 140
Espérance et Bonne-Fortune	31/12/74	13 523 477	13 423 043	13 484 299
Gosson-Kessales	28/01/66	22 089 100	22 143 195	22 460 488
Grande Bacnure	30/09/71	70 256 209	77 052 741	83 820 904
Belle-Vue et/en Bien-Venue	30/09/71	28 181 485	30 907 740	34 516 775
Hasard-Cheratte	31/10/77	99 702 066	99 258 974	101 184 492
Charbonnages de la Meuse		—	—	—
Micheroux		—	—	—
Minerie	5/05/60	517 047	567 066	633 281
Espérance et/en Envoz (Moha)		—	—	—
Patience et/en Beaujonc	12/12/69	47 697 893	47 592 298	48 342 536
Quatre Jean		—	—	—
Werister	11/04/67	1 108 372	1 105 788	1 122 944
Herve Wergifosse		—	—	—
Les Liégeois (Zwartberg)	7/10/66	8 621 814	8 601 779	8 735 358
Kempense Steenkolenmijnen	30/09/92	735 055 294	733 341 954	744 718 774
Totaux avant ristournes d'intérêts. — <i>Totalen alvorens terugbetaling van de interesten</i>		2 441 310 122	2 351 117 713	2 420 269 412
Répartition entre régions. — <i>Verdeling tussen gewesten</i>				
— Wallonie. — <i>Wallonië</i>		1 697 633 014	1 609 173 980	1 666 815 280
— Flandre. — <i>Vlaanderen</i>		743 677 108	741 943 733	753 454 132
— Bruxelles. — <i>Brussel</i>		0	0	0
Intérêts ristournés. — <i>Interesten terugbetaald</i>		189 185 025	193 824 697	± 200 Mf (06/94)

TABLEAU 3
Créances subrogées Fonds B

Concession	Montant
Bois du Cazier	3 567 183
Bauler-Velaine	18 279 550
Bois Communal de Fleurus	1 941 310
Grand Mambourg	3 502 422
Groyne Liégeois	173 590
Centre de Gilly	153 866 992
Appaumée-Ransart	16 958 498
Masse Saint-François	18 894 883
Noël-Sart-Culpart	66 422 591
Petit-Try	20 707 783
Château, La Plante, Jambes	111 548
Tamines	18 804 746
Abhooz	10 401 113
Arbre Saint-Michel	11 375 532
Bonne-Fin, Bâneux, Batterie	385 116 354
Esperance, Violette et Wandre	112 842 599
Total au 31 décembre 1993 (1)	842 966 694

(1) Coûts des deux bureaux régionaux non compris.

TABLEAU 4

Fonds B — Solde au 1er janvier 1992, recettes et dépenses 1992, créances subrogées 1992

1 ^{er} janvier 1992 — 1 januari 1992		
A nouveau fonds B. — <i>Saldo fonds B</i>		22 504 129
Recettes de l'année. — <i>Inkomsten van het jaar</i>		
Contributions des concessionnaires. — <i>Bijdragen van de concessionarissen</i>		2 043 744
Annulation provision créances privilégiées personnel. — <i>Annulatie provisie bevoorrechte schuldv. personeel</i>		5 752 632
Revenus 1992. — <i>Inkomsten 1992</i>		1 835 545
Prélèvements revenus fonds A (A.M. du 24/12/1992). — <i>Opnemingsinkomsten fonds A (M.B. van 24/12/1992)</i>		16 404 003
Cession créances Tamines s/Caisse commune. — <i>Overdracht schuldvorderingen Tamines op Caisse Commune</i>		646 702
Dépenses de l'année. — <i>Uitgaven van het jaar</i>		
Créances subrogées sur conc. insolubles (1). — <i>Gesubrogeerde schuldv. op onverm. conces. (1)</i>	10 449 652	
Dépenses administratives B.C.B. — <i>Administratieve uitgaven B.C.B.</i>	11 819 286	
Engagements dégâts miniers au 31/12/1992. — <i>Verbintenissen kolenmijschade per 31/12/1992</i>	3 440 096	
Provision dégâts miniers. — <i>Provisie kolenmijschade</i>	7 000 000	
Provision vacances annuelles 1993. — <i>Provisie jaarlijkse vakantie 1993</i>	1 655 260	
Solde au 31 décembre 1992. — <i>Saldo per 31 december 1992</i>	14 822 461	
	49 186 755	49 186 755
Créances subrogées fonds B. — <i>Gesubrogeerde schuldvorderingen fonds B</i>	991 534 664	
Créances subrogées en 1992. — <i>Gesubrogeerde schuldvorderingen 1992</i>	10 449 652	
Cession créance Tamines s/Caisse commune. — <i>Overdracht schuldv. Tamines op Caisse Commune</i>		646 702
Solde au 31 décembre 1992. — <i>Saldo per 31 december 1992</i>		1 001 337 614
	1 001 984 316	1 001 984 316

(1) Ce chiffre comprend :

- les indemnités payées pour compte des charges insolubles.
- les frais de fonctionnement des deux bureaux régionaux.

TABEL 3
Gesubrogeerde schuldvorderingen Fonds B

Concessie	Bedrag
Bois du Cazier	3 567 183
Bauler-Velaine	18 279 550
Bois Communal de Fleurus	1 941 310
Grand Mambourg	3 502 422
Groyne Liégeois	173 590
Centre de Gilly	153 866 992
Appaumée-Ransart	16 958 498
Masse Saint-François	18 894 883
Noël-Sart-Culpart	66 422 591
Petit-Try	20 707 783
Château, La Plante, Jambes	111 548
Tamines	18 804 746
Abhooz	10 401 113
Arbre Saint-Michel	11 375 532
Bonne-Fin, Bâneux, Batterie	385 116 354
Esperance, Violette et Wandre	112 842 599
Totaal op 31 december 1993 (1)	842 966 694

(1) Kosten van de twee gewestelijke burelen niet inbegrepen.

TABEL 4

Fonds B — Saldo per 1 januari 1992, inkomsten en uitgaven 1992, gesubrogeerde schuldvorderingen 1992

(1) Dit cijfer omvat :

- de vergoeding van de mijschade betaald voor rekening van de onvermogenende concessionarissen.
- de werkingskosten van de twee gewestelijke kantoren.

ANNEXE 2

Comité de concertation Gouvernement fédéral —
Gouvernements des communautés et des régions

Réunion du 8 février 1994

Gouvernement flamand (point 3)

Concerne:

Avis motivé du Comité de concertation sur la base de l'article 3, §§ 3 et 4, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat.

Projet de loi portant dissolution du Fonds national de garantie pour la réparation des dégâts houillers. (Note/C.C./1994/Doc./450/104); (Note/C.C./1994/Doc./450/105); (Note/C.C./1994/Doc./450/106); 93C81450.001.

Notification:

a) En exécution de l'article 3, § 4, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, le comité émet l'avis motivé ci-joint.

En conséquence, le Gouvernement fédéral décide de retirer les articles 6 et 7 de son avant-projet de loi qui sera déposé au Parlement.

b) Le comité prend acte du retrait des amendements introduits par la lettre du 16 janvier 1994 du ministre-président du Gouvernement flamand, sans préjudice de l'examen ultérieur par le comité d'une proposition de projet de loi et d'arrêtés d'exécution, introduits par le Gouvernement flamand et visant la régionalisation du personnel et des montants inscrits au fonds A du Fonds national de garantie pour la réparation des dégâts houillers.

Les secrétaires du comité,

J. CLEMENT.

M. BARBEAUX.

Aux membres du comité.

A M. le Ministre des Affaires économiques.

BIJLAGE 2

Overlegcomité federale Regering —
Gemeenschaps- en gewestregeringen

Vergadering van 8 februari 1994

Vlaamse Regering (punt 3)

Betreft:

Gemotiveerd advies van het Overlegcomité op basis van artikel 3, §§ 3 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Wetsontwerp houdende de ontbinding van het Nationaal Waarborgfonds inzake kolenmijn schade. (Nota/O.C./1994/Doc./450/104); (Nota/O.C./1994/Doc./450/105); (Nota/O.C./1994/Doc./450/106); 93C81450.001.

Notificatie:

a) Ter uitvoering van artikel 3, § 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State verstrekt het Overlegcomité het hierbijgevoegd gemotiveerd advies.

Dientengevolge beslist de federale Regering de artikelen 6 en 7 van zijn voorontwerp van wet, dat bij het Parlement zal worden ingediend, in te trekken.

b) Het comité neemt akte van de intrekking van de amendementen, ingediend bij brief van 16 januari 1994 door de minister-voorzitter van de Vlaamse Regering, zonder afbreuk te doen aan een later onderzoek door het Comité van een voorstel van wetsontwerp en van uitvoeringsbesluiten, ingediend door de Vlaamse Regering, met het oog op de regionalisering van het personeel en de bedragen ingeschreven bij het Fonds A van het Nationaal Waarborgfonds inzake kolenmijn schade.

De Secretarissen van het comité,

J. CLEMENT.

M. BARBEAUX.

Aan de leden van het comité.

Aan de heer Minister van Economische Zaken.

Avis motivé du comité de concertation Gouvernement fédéral —
Gouvernements des communautés et des régions

Réunion du 8 février 1994

Gouvernement flamand

Avis motivé du Comité de concertation sur la base de l'article 3, §§ 3 et 4, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat.

Avant-projet de loi portant dissolution du Fonds national de garantie pour la réparation des dégâts houillers.

Avis du Conseil d'Etat du 2 décembre 1993.

Le Comité de concertation

Vu l'avant-projet de loi portant dissolution du Fonds national de garantie pour la réparation des dégâts houillers;

Vu l'avis L.22.680/1 du 2 décembre 1993 de la première chambre de la section de législation du Conseil d'Etat;

Considérant que l'avant-projet de loi a pour objet premier la dissolution et la liquidation du Fonds national de garantie pour la réparation des dégâts houillers et pour objet second la durée du délai de prescription de l'action en réparation des dégâts miniers;

Considérant que le second objet, formulé aux articles 6 et 7 de l'avant-projet, ne ressortit pas aux compétences de l'autorité fédérale; que la fixation du délai de prescription au sens desdits articles constitue une compétence régionale qui découle de la compétence des régions en matière de richesses naturelles;

Vu l'article 3, § 4, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat;

Emet l'avis suivant:

Les articles 6 et 7 de l'avant-projet de loi portant dissolution du Fonds national de garantie pour la réparation des dégâts houillers excèdent la compétence du Gouvernement fédéral.

Les secrétaires du Comité,

J. CLEMENT.

M. BARBEAUX.

Gemotiveerd advies van het Overlegcomité federale Regering —
Gemeenschaps- en Gewestregeringen

Vergadering van 8 februari 1994

Vlaamse Regering

Gemotiveerd advies van het Overlegcomité op basis van artikel 3, § 3 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Voorontwerp van wet houdende ontbinding van het Nationaal Waarborgfonds inzake kolenmijschade.

Advies van de Raad van State van 2 december 1993.

Het Overlegcomité

Gelet op het voorontwerp van wet houdende de ontbinding van het Nationaal Waarborgfonds inzake kolenmijschade;

Gelet op het advies L.22.680/1 van 2 december 1993 van de eerste kamer van de afdeling wetgeving van de Raad van State;

Overwegende dat het voorontwerp van wet als eerste voorwerp heeft de ontbinding en de vereffening van het Nationaal Waarborgfonds inzake kolenmijschade en als tweede voorwerp de termijnregeling betreffende de verjaring van de vordering tot vergoeding van de mijschade;

Overwegende dat het tweede voorwerp, uiteengezet in de artikelen 6 en 7 van het voorontwerp, niet tot de bevoegdheid van de Federale Overheid behoort; dat de vaststelling van de verjarings-termijn in de zin van voormelde artikelen een gewestelijke bevoegdheid is die voortvloeit uit de bevoegdheid van de Gewesten inzake natuurlijke rijkdommen;

Gelet op artikel 3, § 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Verstrekt het volgende advies:

De artikelen 6 en 7 van het voorontwerp van wet houdende de ontbinding van het Nationaal Waarborgfonds inzake kolenmijschade overschrijden de bevoegdheid van de Federale Regering.

De Secretarissen van het Comité,

J. CLEMENT.

M. BARBEAUX.

ANNEXE 3

BIJLAGE 3

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21) [Vlaamse Raad]

Commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid

Vergadering van donderdag 19 mei 1994

Vaste verslaggever : de heer P. Deprez, secretaris van de commissie

- Vraag om uitleg van de heer J. Vandeurzen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de toekomstige financiering van de vergoeding voor mijnschade en de noodzakelijke permanente pompactiviteit in de mijnregio

1. Uiteenzetting van de vraag door de vraagsteller

De heer J. Vandeurzen licht de vraag als volgt toe. Het betreft inderdaad een minder gekend aspect van het Limburgse reconversiebeleid, waarover in Limburg grote bezorgdheid heerst.

De steenkoolontginning heeft de Limburgse ondergrond niet onberoerd achtergelaten. De mijnexploitatie veroorzaakte zware grondverzakkingen. De mijnschade is een actuele problematiek.

Er zijn heel wat schadeclaims ingediend door eigenaars inzake mijnschade. Ook de natuurlijke waterhuishouding levert door de beschadiging van de bodemtextuur problemen op (grondwater, regenwater, rivieren, beken en rioleringswater). De pompexploitaties in de mijnstreek worden geëxploiteerd door de NV Mijnen.

Spreker stipt aan dat er bij de NV Mijnen een dienst is die de mijnschade en de bemaling ter harte neemt. De dienst is bemand met twee ingenieurs, 7 bedienden en 7 arbeiders. Jaarlijks worden ongeveer nog 400 klachten inzake mijnschade behandeld en afgehandeld. Het aantal is dalende, vooral in het oosten van de mijnregio. Het probleemgebied blijft Heusden-Zolder. De prognose is dat gedurende het verstrijken van de invloedsduur (in praktijk gemiddeld 3 jaar, maar er wordt 5 jaar gerekend om een marge te hebben) en de periode van 30 jaar voor de verjaringstermijn er nog een bepaald bedrag nodig is (gekapitaliseerd), om alle gevallen van mijnschade te kunnen vergoeden met de middelen van de NV Mijnen.

Spreker vestigt er de aandacht op dat er op dit ogenblik ongeveer 30 pompstations in gebruik zijn (binnenkort 31). De regio Eisden vormt het grootste probleem. De pompstations in Eisden (Greven-Leut-Meeswijk) pompen per jaar tussen de 15 en 25 miljoen m³ water op.

Ter vergelijking merkt de heer J. Vandeurzen op dat Vlaanderen per dag ongeveer 1 miljoen m³ verbruikt. Globaal gezien kan gesteld worden dat de historisch gesitueerde pompen thans systematisch worden geëvalueerd. Door samenvoegingen en herschikkingen probeert men op dit ogenblik de zaak te rationaliseren. Er wordt geïnvesteerd in Leut en in Meeswijk is er een investering aangevraagd. Als dit achter de rug is, is er, volgens spreker, globaal gezien in de regio Eisden, die het meest kwetsbaar is, alles onder controle.

De vraagsteller merkt op dat er reeds berekeningen werden gemaakt over het bedrag dat jaarlijks dient voorzien om de pompen te kunnen blijven exploiteren. Dit bedrag omvat tevens een jaarlijks bedrag dat gereserveerd wordt voor eventuele investeringen, de energiekosten, toezicht, onderhoud e.d.m. Ook hiervoor is een kapitaal berekend dat dient geblokkeerd, teneinde met de opbrengsten

ervan, deze exploitatie-uitgaven ten belope van 30,5 miljoen frank/jaar te kunnen blijven financieren.

Spreker merkt op dat in de berekening van de beide kapitalen de noodzakelijke werkingskosten (bedienden, huisvestingskosten van de dienst e.a.) niet zijn opgenomen. Deze kosten hebben voornamelijk betrekking op de afhandeling van de mijnschadedossiers. Hij stipt aan dat er in totaal een bedrag van 1,41 miljard frank gekapitaliseerd dient vastgelegd (760 miljoen frank voor de bemaling en 650 miljoen frank voor de mijnschade). Dit bedrag is weliswaar boekhoudkundig geprovisioneerd, maar de vraag rijst, of dit bedrag daadwerkelijk in liquiditeiten gekapitaliseerd is vastgelegd, teneinde aldus rente op te brengen.

Hieromtrent bestaat enige twijfel. Vragen rijzen er tevens ook omtrent de toekomst van het personeel van de Dienst Mijnschade na 1996.

Gaarne ontving de vraagsteller van de minister-president een concreet antwoord op de volgende vragen.

1. Werden inderdaad de nodige provisies aangelegd bij de NV Mijnen waardoor effectief een kapitaal werd opzijgezet dat rente opbrengt om zo latere uitgaven inzake mijnschade en bemaling te kunnen dekken ?

Spreker refereert naar de resultaten van de KS-Onderzoekscommissie. Vastgesteld werd dat de geldstroom van de financiering door NV Gimvindus naar NV KS, een bepaalde trendbreuk vertoonde in 1993.

De NV KS werd door NV Gimvindus aangespoord om eerst de beschikbare liquiditeiten aan te spreken.

Een dergelijke handelwijze vanwege Gimvindus zal uiteindelijk leiden tot de volledige aantasting van de door NV Mijnen zorgvuldig aangelegde financiële reserve van 1,41 miljard frank. Spreker betreurt dit.

2. Welke instantie zal na 1996 de taken in verband met de vergoeding van de mijnschade en de bemaling verder waarnemen ? Hoe wordt ervoor gezorgd dat deze instantie beschikt over de noodzakelijke werkingsmiddelen ? Spreker is er zich terdege van bewust dat deze materie behoort tot het federale bevoegdheidsniveau die ter zake reeds een initiatief nam door de indiening op 31 maart 1994 van het wetsontwerp houdende de ontbinding van het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade (Stuk 1052 (1993-1994) - Nr. 1) in de Senaat.

De heer J. Vandeurzen vestigt er de aandacht op dat in dit Fonds een financiële reserve van 660 miljoen frank van de NV Mijnen zit geblokkeerd in het Fonds A. De intresten hiervan worden, weliswaar in een vrij geringe mate, sporadisch getransfereerd naar het Fonds B en aangewend voor de vergoeding van Waalse mijnschadeclaims, vermits de financiële middelen van Wallonië hiervoor zijn uitgeput. Nochtans bestaat er vanuit Wallonië geen enkele financiële solidariteit richting Vlaanderen. Het wetsontwerp voorziet in de ontbinding van het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade. De gelden worden geblokkeerd bij de nationale Deposito- en Consignatiekas.

3. Op welke wijze zullen de middelen van het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade na een eventuele ontbinding ervan, gerecupereerd worden voor de NV Mijnen teneinde deze te kunnen aanwenden voor de financiering van het reconversiebeleid ?

4. Overweegt de Vlaamse regering om de verjaringstermijnen voor mijnschade decretaal te regelen, zodanig dat de federaal geblokkeerde middelen sneller kunnen vrijkomen ?

Een lid maakt er de vraagsteller opmerkzaam op, dat de problematiek van de mijnschade niet van recente datum is en tevens werd aangekaart naar aanleiding van de stemming over een met redenen omklede motie die werd ingediend tot besluit van de op 21 maart 1994 in de Commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid door de heer H. Olaerts gehouden interpellatie tot de minister-president over de stand van zaken betreffende het KS-dossier (Stuk 515 (1993-1994) - Nr. 1).

Ook het grondstoffenbeheer verdient de volle aandacht. Inzake waterschade merkt het lid op dat indertijd in weilanden een ondergronds afwateringssysteem werd aangebracht. De afwatering geschiedt via grachten, sloten en rivieren. Thans stelt men vast dat grotere weilanden verkaveld worden. Hierdoor rijst een probleem van complexe aansprakelijkheid tussen mijnen, gemeentebesturen, vroegere en huidige eigenaars. De verkaveling van dit ondergronds afwateringssysteem en de dempingswerken tengevolge van verkavelingswerken, verstoort grondig het afwateringsnet. Dit probleem is zeer acuut.

Inzake de mijnschade maant het lid aan om de door de heer J. Vandeurzen geciteerde cijfers met betrekking tot de mijnschade te relativiseren. Gelet op de huidige situatie is ter zake nog geen juist overzicht hierover.

Inzake het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade (A- en B-Fonds) dringt het lid aan op een spoedige vrijmaking van de financiële middelen van de NV Mijnen. Door de heer J. Vandeurzen werd gesteld dat er thans nog 400 mijnschadedossiers dienen afgehandeld. Bij de uitbetaling van mijnschade werd meestal gewag gemaakt van het definitieve karakter van deze regeling, namelijk "rekening tot slot". Men dient zich te hoeden voor eventuele latere onvoorziene omstandigheden. De "rekening tot slot" impliceert geen eeuwigdurende afstand van verhaal, vermits dit zou indruisen tegen algemene rechtsbeginselen.

Door een ander lid wordt geïnformeerd naar mogelijke parallele dossiers inzake de afhandeling van mijnschadedossiers in het buitenland (bijvoorbeeld in Duitsland, Hannover). De heer J. Vandeurzen repliceert dat de door hem geciteerde ramingen wetenschappelijk gefundeerd zijn, waarover nog een ander lid zich kritisch opstelt. Al te vaak schermt men met allerlei expertiseverslagen. Dit lid stelt de pertinente vraag, welke de onderzoeksresultaten zijn over de gevolgen van een jarenlange steenkoolontginning in het Ruhrbekken. Kan hierover geen bijkomende informatie worden verstrekt ?

Is de financiële reserve van de NV Mijnen van 1,4 miljard frank wel daadwerkelijk voldoende voor de vergoeding van de eventuele toekomstige mijnschade ? De grondverzakkingen in de mijnregio zetten zich gestaag voort. Vele huizen en kerken vertonen barsten onder meer in Waterschei, Heusden-Zolder), waar de toestand zeer ernstig is. Gans het centrum van Zolder is ondermijnd. De inwoners in de Bertstraat in Zolder leven in erbarmelijke omstandigheden, vochtige huizen en stinkende kelders. Ook de wegeninfrastructuur is op bepaalde plaatsen enorm beschadigd. In uitgestrekte gebieden in de mijnregio treden grondverzakkingen op van soms 2 à 3 meter. Hierdoor barsten rioleringen en wordt de waterhuishouding grondig verstoord. Vele kelders lopen onder. Particulieren die zich voor de vergoeding van deze waterschade wenden tot het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade staan machteloos.

De heer J. Vandeurzen repliceert dat men zelfs geen beroep doet op dit Fonds, vermits de KS de schade vergoedt. Het lid wenst nadere informatie over een eventuele ontwijking door het Waalse Gewest van zijn verantwoordelijkheid inzake de mijnschadedossiers. Quid met de wederzijdse solidariteit ?

2. *Antwoord door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen*

2.1. ALGEMEEN

De minister-president antwoordt dat het probleem van de mijnschade in het Kempens Steenkolenbekken en de daaruit voortvloeiende bemalingswerken door het bevoegde bestuur van de administratie Economie nauwlettend opgevolgd wordt met regelmatige rapportering over de feiten en de evolutie van de toestand.

Het bestuur volgt reeds sinds 1983 de evolutie van de bodemoppervlakte die door de mijnverzakking getroffen wordt en voert regelmatig opmetingen uit in de verzakte gebieden. Aansluitend hierop werd Professor T. Van Autenboer van het LUC belast met de opdracht een studie uit te voeren waar de mijnverzakkingen en de gevolgen voor het freatisch grondwater. Deze studie evenals de bevindingen van de Administratie Economie tot nu toe werden voorgesteld op de studiedag inzake geologisch onderzoek in het Vlaamse Gewest die op 7 december 1993 te Brussel werd gehouden.

De minister-president stipt aan dat anderzijds de Vlaamse regering vertegenwoordigd is in de Raad van Bestuur van het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade. De minister-president verklaart dat hij het voorontwerp van wet dat door de federale overheid werd opgesteld om dit Waarborgfonds te ontbinden, onderzocht.

Momenteel verdedigt de minister-president een verbeterd en aan Vlaamse noden aangepast ontwerp in het Overlegcomité federale regering - Gemeenschaps- en Gewestregeringen.

De minister-president stelt dat het de bedoeling is, door middel van dit verbeterd ontwerp het beheer van het Waarborgfonds en de kapitalen ervan te regionaliseren in uitvoering van de beslissingen genomen in de vergadering van het Overlegcomité van 8 februari 1994.

2.2. BOEKHOUDKUNDIGE PROVISIES AANGELEGD DOOR DE NV KS OM DE TOEKOMSTIGE MIJNSCHADE TE DEKKEN

De minister-president stelt dat op de activa-zijde van de balans van de huidige NV Mijnen thans een groter bedrag aan financiële middelen staat dan de nodige provisie inzake mijnschade. De nodige provisie inzake mijnschade is aangelegd (d.i. 1,4 miljard frank), de werkingskosten van de dienst zijn hierin niet vervat.

Tegenover deze provisie staan evenwel geen geïdentificeerde beleggingen welke specifiek toegewezen worden aan de mijnschadeproblematiek.

Op dit ogenblik wordt binnen de NV Mijnen overwogen om een deel van de financiële middelen toe te wijzen aan de toekomstige mijnschade en bemalingen.

Daarenboven bestaat er een bijkomend tegoed van 0,66 miljard frank binnen het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade als wettelijk opgelegde provisie. Deze provisie moet beschouwd worden als een bijkomende garantie ten overstaan van de mijnschadelijders.

2.3. ORGANISATIE VAN DE MIJNSCHADE EN WATERBEMALING NA 1996

De minister-president wijst erop dat er niet is beslist dat de huidige diensten van de NV Mijnen die de mijnschade en de waterbemaling organiseren, na 1996 zullen verdwijnen. De verplichting mijnschade te vergoeden en de gevolgen te bestrijden blijft ook na 1996 bestaan en de juiste structuur om dit op termijn te garanderen worden nog onderzocht. Kennis inzake waterbeheersing, terreinwerken en mijnschade is over verschillende gewestelijke en provinciale diensten verspreid en een nieuwe hergroepering is niet uitgesloten.

De minister-president zal erover waken dat de bestaande expertise inzake mijnschade en alle daaraan verbonden aspecten niet zal verloren gaan, maar integendeel geïntegreerd zal worden, eventueel voorzien van uitgebreidere opdrachten inzake bodembeheer en herstructurering.

2.4. VERGOEDING VAN DE MIJNSCHADE

De minister-president verduidelijkt dat zowel voor de huidige organisatie van het Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade, als voor een mogelijk toekomstig geregionaliseerd waarborgfonds, de wetten betreffende de kolenmijnschade, gecoördineerd op 3 februari 1961, gelden : Inzonderheid blijft artikel 58 van de mijnwetten gelden volgens hetwelk de concessionaris van een mijn van rechtswege gehouden is tot het vergoeden van elke schade veroorzaakt door de werken die in de mijn werden uitgevoerd.

Zoals de concessiehouder vermogend is, dient hij de door hem veroorzaakte mijnschade zelf te vergoeden. Enkel bij onvermogen van de concessiehouder treedt het Waarborgfonds op in zijn plaats.

Volgens artikel 13 kan de concessiehouder ten vroegste vijftien jaar nadat elke exploitatie werd stopgezet de teruggave vragen van de op zijn naam in het Waarborgfonds ingeschreven geldsommen en de daaraan verbonden interesten.

De middelen van het waarborgfonds aanwenden voor andere doeleinden dan het vergoeden van mijnschade en ze bijvoorbeeld gebruiken voor de reconversie, wordt onmogelijk gemaakt door de wetgeving. Volgens artikel 1 van de wetten van het Waarborgfonds werd dit immers opgericht om, ingeval van onvermogen van concessiehouders van steenkolenmijnen, te voorzien in het herstel der aan de bovengrondse eigendommen aangerichte schade.

De minister-president merkt op dat het door hem in het Overlegcomité verdedigde ontwerp van decreet, voorstelt om bij ontbinding van het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade de kapitalen van de Vlaamse concessiehouder over te brengen naar een instelling of rekening die door het Vlaamse Gewest zal worden aangeduid. Dit kapitaal bedraagt 663 miljoen frank.

2.5. PROBLEMATIEK VAN DE VERJARINGSTERMIJN

De minister-president verduidelijkt dat het probleem van de verjaringstermijn niet geldt voor de bemalingsproblematiek. De pompstations zullen, na technische optimalisatie, moeten blijven bestaan. Het kapitaal van de Kempense steenkolenmijnen in het Waarborgfonds wordt wel beheerd, maar niet echt geblokkeerd door de federale overheid. Deze voert momenteel de bestaande wetgeving uit. Enkel als het fonds of althans de kapitalen ervan onder regionaal beheer zouden komen, kan gedacht worden aan een nutswijziging door het Gewest om meer mogelijkheden te scheppen.

Hierbij mag, volgens de minister-president, nooit vergeten worden dat de regeling op het Waarborgfonds uitgaat van het principe dat de kapitalen die de concessiehouders hebben ingebracht, nadat aan alle voorwaarden werd voldaan en alle termijnen afgelopen zijn, terugkeren naar de concessiehouders. De minister-president wijst erop dat het wijzigen van de verjaringstermijnen voor mijnschade behoort, volgens een recent advies van de Raad van State, uitgebracht op 2 december 1993, onder nr. L. 22.680/1 (Stuk S., 1052 (1993-1994) – Nr. 1, blz. 12 tot 17), tot de regionale bevoegdheid.

De minister-president stelt dat enkel kan gedacht worden aan een inkrimping van verjaringstermijnen als dit volledig verantwoord kan worden op technisch, sociaal en juridisch gebied. Pas als enige vooruitgang komt in de gehele of gedeeltelijke regionalisatie van het Waarborgfonds, zal als volgende stap overwogen worden de bestaande regelgeving op het Fonds en het vergoeden van mijnschade aan te passen. De huidige aansprakelijkheid van bijna 40 jaar lijkt hierbij voor verbetering vatbaar.

De minister-president vestigt er de aandacht op dat de KS alle dossiers nauwlettend heeft behandeld. De te verwachten mijnschade werd reeds door de experts van KS geraamd. De minister-president verklaart dat hij vasthoudt aan zijn op het Overlegcomité federale regering / Gemeenschaps- en Gewestregeringen verdedigde standpunt inzake de regionalisering van het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade.

3. *Replieken*

De heer J. Vandeuren dankt de minister-president voor het omstandige antwoord op deze vraag. Hij drukt de wens uit, dat de behandeling van dit dossier zal geschieden op basis van technisch correcte informatie. Het lid drukt zijn verbazing uit over het feit dat het door de minister-president verdedigde standpunt in het Overlegcomité bij de bespreking van het wetsontwerp in de betrokken Senaatscommissie niet wordt ingevolg door de federale regering. Dient niet opnieuw overleg gepleegd ?

Het lid wijst erop dat de NV Mijnen eigendom is van de overheid. Hij kondigt bij de behandeling van het ontwerp van decreet inzake de nieuwe reconversiestructuren uit Limburg een amendement aan. Hierdoor zou het Vlaamse Gewest, de waarborgregeling eertijds door het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade uitgeoefend, overnemen, via de provisionering van de NV Mijnen. Het Vlaamse Gewest heeft met betrekking tot de problematiek van de regeling van mijnschade behoefte aan een waarborgregeling. De afhankelijkheid hiervoor van de solvabiliteit van de NV Mijnen, dient vermeden.

De heer J. Vandeurzen benadrukt dat de door de KS geformuleerde prognoses inzake mijnschade, de resultaten zijn van wetenschappelijk gefundeerde expertises, waarvoor de KS wereldvermaardheid bezit. Sinds 40 jaar ontwikkelde zich in de Limburgse mijnregio ter zake een hoogstaande know-how. Het lid pleit voor het behoud ervan. Zelfs indien deze prognoses niet volkomen correct zouden zijn, dient men de ernst ervan niet te onderschatten. Er blijft hoe dan ook nood aan een waarborgregeling voor het Vlaamse Gewest.

In deze context merkt een lid op dat een repartitie van de financiële reserves van het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade zich opdringt. Gebeurt deze repartitie op basis van de door de concessionaris gedane inbreng ?

De minister-president bevestigt dit.

Inzake de samenstelling van de fondsen (A- en B-Fonds) merkt het lid op dat er een mogelijk bevoegdheidsconflict kan rijzen, na regionalisering, met de federale structuur van deze fondsen.

De minister-president stipt aan dat er zich technisch-budgettair normaliter geen problemen kunnen stellen. De aanwending van de middelen van het Fonds door de onvermogen concessionarissen kan wel problemen stellen. De minister-president treedt de visie van de vraagsteller bij om de door KS uitgevoerde prognoses met betrekking tot de mijnschade ernstig te nemen. De beschikbare know how dient behouden en eventueel geïntegreerd in een ruimer geheel.

Inzake de aangekondigde amendering door de vraagsteller van het ontwerp van decreet over de nieuwe reconversiestructuren in Limburg wenst de minister-president hierover nu nog geen standpunt in te nemen. Daarenboven mag de federale regering niet eenzijdig waarborgstelling vragen door het Vlaamse Gewest. Aan een afsplitsing van de financiële middelen van het Nationaal Waarborgfonds, een waarborgstelling koppelen, acht de minister-president niet wenselijk. De minister-president belooft deze problematiek later grondiger te behandelen.

Inzake het ontwerp van wet houdende de ontbinding van het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade (Stuk S., 1052 (1993-1994) - Nr. 1), wijst de minister-president erop dat in het Overlegcomité federale regering / Gemeenschaps- en Gewestregering, door de Vlaamse regering een samenhangend globaal voorstel zal worden geformuleerd. De Vlaamse regering heeft ter zake reeds amendementen ingediend.

De minister-president verklaart geen impact te hebben op de besprekingen van dit wetsontwerp in de Senaatscommissie, indien de federale regering met de voorstellen van de Vlaamse regering met betrekking tot dit wetsontwerp, geen rekening houdt. Hij treedt evenwel de bekommernis van de vraagsteller bij.

– *Het incident is gesloten.*